

letnik XX - št. 4, april 2013

Glasilo občine Trzin

odsevi

praznik

Kaj pa je tebe treba bilo
Med prvimi počistili občino
Trzinec v Državnem zboru
90 let steber trzinske kulture

TEHIMPEX NAPREDNE TEHNIČNE REŠITVE

REDUKTORJI, ELEKTRO MOTORJI
VERIGE, VERIŽNIKI IN ZOBNIKI, LETVE
LEŽAJI VSEH VRST
LINERNA TEHNIKA, NAVOJNA VRETENA
SKLOPKE, ZGLOBI
JERMENI, JERMENICE
TRANSPORTNI VALJČKI, VERIGE
ELEMENTI ZA TESNENJE
KOLESA
LEPILA, MAZIVA
PROFESIONALNO ROČNO ORODJE BETA
ZAŠČITNA VARNOSTNA OPREMA BETA
NOVOST:
BATERIJSKO IN ELEKTRIČNO PROFESIO-
NALNO BOSCH PROFESSIONAL

TEHIMPEX D.O.O., GORIŠKA CESTA 17, 5271 VIPAVA
Tel.: 05/36 43 444, Fax.: 05/36 43 455
vipava@tehimpex.si

PE LJUBLJANA
LITOSTROJSKA 44/D, 1000 LJUBLJANA
Tel.: 01/50 07 490, Fax.: 01/50 07 495
ljubljana@tehimpex.si

www.tehimpex.si

VODA je GRUNDFOS - moderno udobje za vašo družino

V času promocije kupite
črpalko SQ v paketu s PM
in poleg boste brezplačno
prejeli waterjet Karcher K
2. 14.

*Pričetek akcije 1. marca 2013.
Akcija velja do razprodaje zalog.

be
think
innovate

GRUNDFOS

Sonce vedno pride

Ko smo pred dnevi končno pokukali iz vlažne sivine, se je kot v filmu razcvetela pomlad. Temperature so se kljub belini snežnikov nad Kamnikom povzpele čez 20 stopinj in v nekaj dneh, skoraj urah, je zelenilo trave pregnalo puste barve odmiranja. Forzicije so čez noč pozlatile vrtove in tudi drugi znanilci pomladi so se pognali v bitko za sončnimi žarki. Trobentice in vijolice tekmujejo z narcisami in hiacintami, ki kažejo, da je zdaj že njihov čas in da se jim morajo zamudniki umakniti. Vrtovi okrog trzinskih hiš so vse bolj pisani in po ulicah smo že videli krakohlačnike s kratkimi majicami. Kdo se še meni za lanski sneg? A zima za skalnimi gorami še ni rekla zadnje besede. V boj še pošilja svoje vse bolj utrujene in meževne podanike, in kmalu bo mrzla starka le še spomin. Ptičje jate, ki so še pred dnevi zmedeno pomišljale, ali naj se vrnejo v Afriko, so že v svojih starih gnezdih in čakajo na nove roje žuželk. Prav kmalu bodo zakukale kukavice in nam napovedale, kako se nas bo letos držal denar.

Nova vlada še ni prišla na plan s posegi, ki bi spodbudili gospodarstvo. Spet se kar dosti ukvarjajo s kadrovanjem in starimi

grehi, a vseeno je zaznati več optimizma in tudi podatki, ki so jih prikazovali, da bi prepričevali evropske mogočnejše, da še ne potrebujemo njihove pomoči, so bili najbolj spodbudni doslej. Nam bo res uspelo potegniti voz iz blata?

V Trzinu smo se med prvimi lotili čiščenja naše okolice. Uspelo nam je izkoristiti premor med nevihtnimi frontami in naši travniki in obronki gozda so spet čistejši. Spet lahko bolj sproščeno čakamo na praznični trzinski mesec maj. Na Občini že zbirajo med kandidati, ki naj bi letos prejeli občinska priznanja, na političnem področju pa spet zaznavamo nemir. Čeprav je do lokalnih volitev še kar nekaj časa, se, kot spomladanski žafrani, prebujajo nekateri potencialni kandidati za vidnejše stolčke v občinskem vodstvu, opazne pa so tudi včasih kar presentljive poteze nekaterih neučakancev, ki jih že lahko pripišemo predvolilnim strahovom in pripravam. Ena takih potez je vsekakor ustanavljanje občinskega odbora Pozitivne Slovenije, za strumnejše delovanje in sestavo svojega članstva pa se odločajo tudi druge stranke in liste. Zanimivo pa je, da sedanjih občinskih veljakov, pa tudi tistih, ki bi to radi postali, ni bilo dosti videti na občnih zborih in tudi ne na drugih prireditvah, ki so zaznamovale trzinsko družabno življenje v zadnjem času. Večina politikov še vedno verjetno misli, da je družabno življenje kraja kategorija zase, nabiranje političnih točk in potem tudi vladanje pa čisto nekaj drugega. Na njihovo srečo se volivce še vedno da pritegniti tudi z navijaško politiko, velika večina jih je pa tako ali tako povsem

obupanih nad politiki, in sploh ne bodo prišli na volišča.

Kljub vsemu je večina trzinskih društev nekako že speljala svoje letne občne zборе. Večinoma so pred začetkom zborovanj morali počakati, da je minil predpisan čas, da so lahko sklepčno sestankovali, ker na zborih ni bilo dovolj članov. Ob analizi poročil, ki jih je bilo slišati na teh zborovanjih, pa vseeno lahko rečemo, da so nekatera društva začela z bolj zagnanim delovanjem, še zlasti moramo omeniti kulturnike, ki letos praznujejo 90 let društva, in mlade, združene v Društvu za zaščito mladosti. V drugih društvih delo poteka po ustaljenih tirih, ponekod pa je žal opazno tudi mrtvilo in naveličanost. Upamo, da bo pomlad vseeno pognala nov zagon in pričakanja tudi v tistih društvih, ki so v krizi.

Pomlad je čas, ko naj bi začeli z novimi naložbami. V Trzinu letos tega ni, saj sta tik pred zaključkom dve pomembnejši naložbi – obnova Jefačnikove domačije in objekt ob Habatovi ulici. Ker se v občinsko blagajno denar zaradi krize počasneje steka, bomo verjetno morali zdaj na novogradnje čakati nekaj več časa, vseeno pa ni razloga, da se ne bi medtem, ko čakamo na nove pridobitve in lepše čase, potrudili in poskušali izboljšati tisto, kar se tudi z manjšimi finančnimi vložki da. Predvsem pa bi morali več pozornosti namenjati izboljševanju medčloveških odnosov. Včasih bi bilo dobro pozabiti na toge birokratske norme in po človeško ponuditi roko sodelovanja vsem, ki so pripravljeni kaj dobrega storiti za naš kraj in za naše skupno dobro.

Urednik

ODSEV

glasilo občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: **Miro Štebe**
Tel.: 564 11 54, GSM: 041 370 206
miro.stebe@siol.net

Člani uredništva:

Zmago Knuplež, Brigita Ložar, Nataša Pavšek, Miha Pavšek, Emil Pevec, Iztok Plevelj, Majda Šilar, Dunja Špendal in Jožica Valenčak

Foto: **Andrej Nemeč**

Tehnično urejanje in tisk:

✂ **grafex** agencija | tiskarna

Trženje: **Grafex agencija**

Tel.: 041 617 927

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika):

Marija Lukan

Naklada: **1.500 izvodov**

Glasilo izide enkrat mesečno in ga dobijo vsa gospodinjstva v Trzinu

ISSN 1408-4902

Gradivo za
majsko
številko
oddajte
najkasneje
do

5. maja
2013

Slika na naslovnici

No, pa je prišla pomlad!
Foto: Zinka Kosmač

VABILO ZA PREDSTAVITEV NA XIV. FLORIJANOVEM SEJMU

4. in 5. maja 2013 v Trzinu

Tako kot vsako leto tudi letos TD Kanja Trzin vabi podjetnike, izdelovalce ročne in umetnostne obrti, društva in organizacije iz Trzina, da predstavijo svojo dejavnost na 14. Florijanovem sejmu, ki bo 4. in 5. maja. Obrazce za prijavo lahko dobite v Centru Ivana Hribarja, Ljubljanska cesta 12/f in na spletni strani www.td-trzin.si.

Županov kotichek

Spoštovane občanke in občani, dovolite, da izkoristim to možnost za kratek razmislek o vprašanjih, ki tarejo področje lokalne samouprave ne samo pri nas v Sloveniji, temveč, kot se vedno znova lahko prepričamo, tudi drugod po svetu, še zlasti v južnem delu Evrope in še bolj v deželah, kjer je demokratičnih tradicij še manj kot pri nas. V začetku aprila sem se udeležil zelo široko zastavljene in množično obiskane mednarodne konference o odprtih vprašanjih lokalne samouprave in regionalizma na območju celotnega Sredozemlja v Marseillu. Na konferenci sem kot član političnega odbora v okviru t. i. »Mediterranske pobude«, katere pobudnik je Francija in namen katere je razvoj demokracije in še posebej sodelovanje med državami na tem območju, sodeloval na seji omenjenega odbora in na plenarnih zasedanjih ter eni od delavnic v okviru konference. Naj ob tem še pojasnim, da sem član politične-

ga odbora pobude postal za kakšno leto, dve kot predstavnik NALAS-a, mednarodne organizacije, ki povezuje nacionalne zveze občin na območju t. i. jugovzhodne Evrope (od Slovenije do t. i. Marmarske regije v Turčiji), v kateri kot član predsedstva predstavljam Skupnost občin Slovenije.

Presenetljiva podobnost problemov

Konferenca, ki se je je udeležilo več kot 200, morda celo 300 predstavnikov regij, občin, raznih organizacij in političnih organov EU, Francije itd., se je osredotočila zlasti na dvojje glavnih vprašanj: 1. na vprašanje decentralizacije kot eno ključnih vprašanj demokracije in 2. na vprašanje vključevanja mladih v demokratične procese, v predstavniška telesa, organe oblasti ipd. V zvezi z drugim vprašanjem je bilo organizirano tudi posebno plenarno zasedanje konference, na katerem so sodelovali tudi predstavniki mladih iz skoraj vseh držav Sredozemlja, od Maroka in Mavretanije do Egipta, Libanona in tudi iz držav s severnih obal Sredozemlja, torej iz evropskih sredozemskih držav.

Izkazalo se je, da so razsežnosti problemov, ki jih ima lokalna samouprava, naj bo to na ravni občin ali na ravni regij, tako v evropskem delu Sredozemlja kot v afriškem in azijskem delu, po teži zelo različne, a po naravi teh problemov in po razlogih zanje v bistvu popolnoma enake. Če mi, tudi v Sloveniji, ugotavljamo, da o decentralizaciji zelo težko govorimo, kajti kljub dovolj ustreznemu naboru nalog občin in relativno stabilnemu sistemu, žal nezadostnega financiranja, v bistvu občine skoraj o ničemer ne odločajo zares samostojno in, resnici na ljubo, tudi finančno niso avtonomne, je po drugi strani za večino severnoafriških držav značilno, da tudi financiranje samo ni stabilno in da se seveda tam povečini otepajo še s temeljnimi vprašanji izgradnje osnovne infrastrukture ipd. To pomeni, da se lahko občini zgodi, če na lokalnih volitvah zmaga politična opcija, ki ni skladna z vladajočo opcijo na državni ravni, da leto, dve sploh ne dobi nobenih sredstev za delovanje, torej potemtakem obstoja samo na papirju.

A bistvo je, kot rečeno, v tem, da tako v Libiji ali v Maroku, kot v Sloveniji ali v Makedoniji, politične stranke, ki vladajo na ravni držav, preprosto ne dopustijo, da bi prišlo do resnične decentralizacije tudi na ravni odločanja oziroma do dejanskega uresničevanja načel subsidiarnosti na ravni političnega odločanja in do avtonomije lokalne samouprave, tako da si tudi mi z juga »civilizirane Evrope« lahko to samo predstavljamo in si morda gremo ogledat, kako to izgleda, v katero od skandinavskih držav ali na Nizozemsko.

Mladi kot nova kultura

V dialogu z mladimi se je izkazalo zlasti dvojje, kar je oboje že spet enako značilno za Slovenijo, kot za Libanon ali Egipt, samo globina problema je morda nekoliko različna. Gre, po eni strani, za vprašanje, ki ga je postavila mlada Libanonka, ko je navzoče predstavnike lokalnih oblasti vprašala: »Kdaj boste nehali z vprašanjem, kako vključiti mlade, samo in izključno pred vsakimi volitvami in še takrat samo na ta način, da nas poskušate instrumentalizirati?« Drugo bistveno vprašanje, ki so ga izpostavili, pa bi lahko povzeli kot očitke, da jim stranke oziroma starejši preveč vsiljujejo vzorce in načine političnega vključevanja, ki »digitalni generaciji« preprosto ne ustrezajo več. Želijo si drugačnih možnosti za sodelovanje in vključevanje, za več neposredne demokracije, za bolj projektni pristop ipd. Skratka, morda nekoliko presenetljivo, ampak marsikaj, kar je bilo rečeno v dialogu med predstavniki mladih, ki so prišli tudi iz severnoafriških držav, in nami, ki smo tam predstavljali politični »esteblišment« na lokalnih ravneh sredozemskih držav, je zvenelo sicer bolj strpno, a po vsebini zelo podobno kot zvenijo, denimo, zahteve »slovenskih vstajnikov«, kadar se zberejo na ulicah ali tudi v kakšni dvorani, kjer skušajo svoja gesla in krike prevesti v bolj razumljivo govorico.

Tudi s tega vidika je bila udeležba na »mediteranski konferenci« zame zelo zanima in celo koristna, kot dodatni povod za razmisleke različnih vrst.

Tone Peršak

Telefonske številke Občine Trzin:

01/ 564 45 43

01/ 564 45 44

01/ 564 45 50

Številka faksa:

01/ 564 17 72

Uradne ure:

ponedeljek 8. – 14.

sreda 8. – 13. in 14. – 18.

petek 8. – 13.

Elektronski naslov:

info@trzin.si

Domača stran na internetu:

www.trzin.si

Informacije o prireditvah in dogodkih v občini Trzin so na voljo tudi v občinskem informativnem središču na Ljubljanski cesti 12/f oziroma na telefonski številki

01/ 564 47 30.

Obveščamo

Občina Trzin bo tudi letos obeležila dan Zemlje in dan knjige. Na dan Zemlje, v torek, 22. 4. 2013, bomo ob 14. uri pri zgornjem zaklonišču pri avtopralnici na Kidričevi ulici posadili drevo. Dogodek bomo popestrili s kratkim programom, v katerem bodo nastopili otroci iz OŠ Trzin, župan g. Tone Peršak in recitator.

Občina Trzin bo v sodelovanju s trzinskimi društvi izpeljala tudi teden in pol zdravlja. Dogodki v teh dneh bodo tako predavanja kot športnorekreativne prireditve. Prepričani smo, da bo vsak našel nekaj zase.

Občina Trzin

Kljub pomanjkanju denarja nimamo likvidnostnih težav

Tokrat smo pogovor z županom g. Antonom Peršakom začeli s trenutno aktualnimi zadevami. Iz nekaterih trzinskih društev smo namreč dobili sporočila, da Občina letos zamuja z izplačili za njihovo delovanje. Ker tudi pri Odsevu še nismo prejeli nobenega letošnjega honorarja, nas je najprej zanimalo, ali je Občina v finančnih težavah ali pa gre za kaj drugega?

Seveda so razmere glede prihodkov tudi v občini Trzin zaradi krize precej slabše kot pred leti; morda je to celo bolj opaziti kot v kakšni drugi občini. Zakaj? Zato, ker je naša občina zaradi relativne razvitosti deležna manj sredstev iz državnega proračuna, kar je v preteklosti nadomeščala z lastnimi prihodi iz nadomestila za uporabo stavbnih zemljišč, komunalnih prispevkov, davka na promet z nepremičninami itd. Teh prihodkov, zlasti komunalnih prispevkov in davka na promet z nepremičninami, je zdaj veliko manj. Vendar to ne pomeni, da bi imeli likvidnostne težave in da ne bi imeli sredstev za tekoče transfere in lastne stroške. Dotacije društvom sodijo med tekoče transfere, stroški Odseva pa med tekoče stroške občine. Kar zadeva avtorske honorarje za Odsev, gre, kot vam je dobro znano, za to, da ne dobimo od vas (glavnega in odgovornega urednika) natančnega navodila, katerim avtorjem prispevkov pripadajo honorarji in katerim ne, kar je odvisno od narave prispevkov. Ta razdelitev je namreč, kot veste, dolžnost urednika. Kar zadeva dotacije društvom, so pogodbe, sklenjene na podlagi javnih razpisov, kolikor vem, vse podpisane, in tako bodo društva, če že niso, lahko začela dobivati svoje redne dotacije in dostavljati zahteve za že izvedene akcije, za katere so jim bila odobrena sredstva.

Občina zdaj dokončuje dva večja investicijska projekta: obnovo – pravzaprav gradnjo, Jefačnikove domačije ter gradnjo nadomestnega objekta na Habatovi ulici. Zanima nas, ali že

pripravljate kakšno novo podobno naložbo? Vemo, da je želja in načrtov veliko, vseeno pa nas zanima, katera naložba bo prva prišla na vrsto?

Občina ima svoj program naložb, ki je bil že večkrat potrjen na sejah občinskega sveta, in ravno tako vsaj orientacijski vrstni red teh naložb. Trenutno se intenzivno pripravljamo, skupaj z drugimi občinami soinvestitoricami, na tri velike in pomembne naložbe, in sicer na začetek del za izgradnjo RCERO na Ljubljanskem barju (gre za naložbo v vrednosti blizu 140 mio EUR, ki bo v največji meri financirana s sredstvi iz kohezijskega sklada EU), na nadgradnjo in posodobitev CČN Domžale – Kamnik in na izgradnjo in dogradnjo sistemov vodooskrbe za območje petih občin, ki naj bi bili ravno tako sofinancirani s sredstvi kohezijskega sklada EU. V okviru zadnjega omenjenega projekta je tudi projekt novega primarnega cevovoda od črpališč sredi Mengeškega polja do Trzina, vključno s priključitvijo novih globokih vrtin v vrednosti nad 1 mio EUR. Začeli pa smo tudi s pripravami investicijske dokumentacije za novo zgradbo kulturnega doma. Kot je znano, intenzivno iščemo možnosti, kako priti do izgradnje novega gasilskega doma oziroma doma zaščite in reševanja v celoti, in do izgradnje večnamenske športne dvorane. Že letos pa naj bi izvedli nekatere pomembne naložbe, čeprav finančno manj zahtevne, na področju cestne infrastrukture, nadaljnje posodabljanja vodovoda v Trzinu itd.

Letošnja zima je bila dolga. V kolikšni meri se to odraža tudi v občinski blagajni? Precej občanov je želelo, da vas vprašamo, kaj bo zdaj Občina storila z velikimi količinami peska, ki je ostal po posipanjih cestišč in pločnikov?

Na kratko: stroški zimske službe so bili tokrat pravzaprav točno 100 % višji kot običajno. Tudi to je eden glavnih razlogov za to, da moramo letos že aprila predlagati rebalans proračuna. Glede peska pa to: verjamem, da bodo do tedaj, ko bodo občani brali ta intervju, ceste in pločniki že počiščeni.

Občani nas opozarjajo, da je zdaj ob koncih tednov in med prazniki v industrijski coni vse več parkiranih vlačilcev, ki čakajo na sprostitvev prometa na avtocestah. Ali na Občini veste za ta problem in ali nameravate kaj ukrepati?

Žal je tako, da je država pred leti pokleknila pred zahtevami lobija prevoznikov in med drugim spremenila tudi predpise, ki urejajo vprašanja parkiranja tovornih vozil, in tako zdaj veljajo zanje bolj ali manj enaki pogoji, kot za osebna vozila. Se pravi, da voznik tovornjak lahko parkira tudi na cesti, če ni znaka, da je prepovedano parkiranje in ustavljanje. Takšnih znakov pa seveda po OIC ne moremo postaviti, saj bi s tem ovirali delo številnih podjetij na območju OIC oziroma bi najbrž tudi povzročili pravo revolucijo v OIC. Treba je tudi povedati, da gre v mnogih primerih za tovornjake oziroma vlačilce, ki so pripeljali blago v OIC in čakajo na raztovarjanje naslednje jutro itd. Občina je v zvezi s tem že razmišljala o ukrepih, ki bi preprečevali parkiranje vlačilcev čez noč oziroma ob koncu tedna, vendar se je pokazalo, da bi bili možni samo diskriminatorni ukrepi, kar pa ni dopustno, na kar nas je opozorila tudi policija. Vem pa, da to predstavlja tudi določene težave in obremenitev prostora, ker pač ni javnih stranišč, pojavljajo se odpadki itd. Vendar, kot rečeno, dokler se država ne bo odločila, da s predpisi omogoči več reda na tem področju, občina zelo težko ukrepa.

V robnih predelih industrijske cone je spet nekaj gradbišč. Ali gre za širjenje cone in ali imate podatke, koliko novih objektov naj bi tam zraslo?

Če kdo gradi nov objekt, ga seveda gradi – vsaj upam – v skladu z že sprejetimi prostorskimi akti; to pomeni, da ne gre za nobeno širitev OIC. Območje OIC je določeno z Občinskim prostorskim načrtom. Zaradi zahtev Zavoda za varstvo naravne dediščine je bilo celo nekoliko zmanjšano glede na predhodno veljavne sestavine dolgoročnega družbenega plana. Res pa je, da vse zazidljive površine še niso izkoriščene in nekatere tudi še niso dokončno urejene z izvedbenimi predpisi in komunalno opremljene. Prav zdaj je v pripravi Občinski podrobni prostorski načrt za severni, še nepozidani del območja OIC, kjer bo omogočeno zgraditi še do 14 ali 15 novih objektov; odvisno od odločitev investorjev, ki lahko predvidene parcele tudi združijo in gradijo večje objekte oziroma ohranijo predvidene parcele takšne, kot bodo zarisane, in zgradijo, kot rečeno, objekte, ki bodo primerljivi z večino sedanjih v OIC.

Uporabniki cone – tako tisti, ki živijo v njej, kot tisti, ki tja prihajajo na delo ali po opravkih, si ob prometnih konicah pomagajo z drugimi začasnimi izhodi oziroma dohodi do cone. Ena takih »rešitev« je tudi cesta, ki mimo podjetja Pipeline pod daljnovidom na koncu cone vodi proti Dobravi. Cesta je v zelo slabem stanju, na njej so velike jame. Ali nameravate tisto cesto kaj popravljati, da bi olajšali vožnjo po njej?

Cesta, o kateri sprašujete, formalno še ne obstoja oziroma predstavlja nelegalni poseg v prostor ali t. i. črno gradnjo. Občinski prostorski načrt sicer predvideva izgradnjo uvožno/izvozne ceste za potrebe OIC na tem območju. Je pa projekt zapleten, ker del trase sega že na območje Mestne občine Ljubljana, s katero se že vrsto leto pogajamo o tem in usklajujemo naše prostorske dokumente. Za zdaj MOL kaže vso razumevanje za naše potrebe. Drugo težavo predstavlja dejstvo, da precejšnji del trase leži

PROMETNO OBVESTILO

Obveščamo udeležence v cestnem prometu, da bo od 4. maja od 5.30 do 5. maja do 22. ure del Ljubljanske ceste od križišča z Mengeško cesto do uvoza v Okrepčevalnico Barca v celoti zaprt. Krak Ljubljanske ceste proti Centru Ivana Hribarja bo odprt za promet po desni strani ceste.

Prebivalcem Trzina in ostalim udeležencem v cestnem prometu se opravičujemo za zaporo, ki je nujna zaradi Florijanovega sejma. Avtobusni promet bo preusmerjen na obvoznico.

Hvala za razumevanje in prisrčno vabljeni na prvo večjo trzinsko prireditev na prostem.

TD Kanja Trzin

na zasebnem zemljišču, katerega lastnik postavlja nerazumno visoko ceno za to zemljišče, ki je v resnici mrtev kapital, saj je po statusu gozd, ki je povrhu še brez prave vrednosti, ker leži pod daljnovodom. Gre za ceno, ki je občina, glede na razmerja cen med različnimi vrstami zemljišč, preprosto ne more in ne sme plačati, če si ne želi nakopati negativne ocene nadzornih organov. Dokler vsa ta vprašanja ne bodo urejena, pa na divje utrjenem cestišču ne smemo izvajati nobenih del, saj lastnik tega ne dovoli. Seveda si za rešitev, ki bi bila zelo dobrodošla, že dolgo prizadevamo, na kar kažejo tudi naša usklajevanja z MOL in seveda tudi to, da smo ta projekt vključili v Občinski prostorski načrt, vendar si Občina nelegalnih dejanj pač ne sme privoščiti in si jih tudi ne bo, dokler bom za zakonitost delovanja občine odgovarjal podpisani.

Vprašanja sem zastavljal Miro Štebe

Kaj pa je tebe treba bilo?

Spet moram pisati o razmerah pri nastajanju trzinskega, našega glasila Odsev. Nered to počnem, ker menim, da so takšni zapleti povsem nepotrebni in umetno sproženi. V uredništvu Odseva si tega zagotovo nismo želeli. Pravzaprav ne vem, kaj je vzrok težavam.

Za nobeno od letošnjih številčk Odseva do zdaj, ko to pišem, še nismo dobili honorarjev. Kot ste verjetno prebrali v Pogovoru z županom, mi je g. Anton Peršak na vprašanje, zakaj honorarjev še nismo dobili, odgovoril, da naj bi bil kriv jaz, ker da sodelavcem nisem dal natančnih navodil, katere prispevke bodo honorirali in katerih ne. Moram reči, da županovega odgovora ne razumem povsem. Ne vem, v čem je težava, saj se s sodelavci na vseh sestankih uredništva pogovarjamo o honorarjih, in mislim, da večinoma razumejo, kako naj bi bilo honoriranje urejeno.

Stvari nekako ne morejo ali nočejo razumeti na Občini, pa čeprav o tem govori tudi odlok o občinskem glasilu Odsev (pravzaprav gre za Odlok o zagotavljanju in obveščanju javnosti o delu občine Trzin in glasilu občine Trzin). Tam je zapisano, da je namem izdajanja Odseva obveščanje občanov o delovanju občine, društev in organizacij, ki delujejo v Trzinu, ter o drugih dogajanjih v občini. To nalogo sem imel pred očmi, ko sem pisal programsko shemo, s katero sem se predstavil med kandidaturom za sedanjí mandat urednika Odseva, in Občinski svet je to potrdil.

V 26. členu omenjenega Odloka je rečeno, da se honorirajo vsi članki, ki so napisani po dogovoru ali naročilu urednika. Isti člen sicer govori tudi, da se ne honorira pisem bralcev, reklamnih oglasov, poročil društev in organizacij ter prispevkov občinskih funkcionarjev, če ti pišejo o delovanju Občine.

V preteklih letih s honoriranjem pravzaprav ni bilo večjih zapletov, razen občasnih občinskih opozoril, da trošimo preveč, kar pa se je vedno izkazalo, da pravzaprav ni tako. Da bi to dokazali, smo se trudili za kar najbolj transparentno honoriranje. Ko smo to nekako dosegli, pa na Občini zdaj to nekako prikrivajo z navajanjem bruto in bruto izplačil.

Od novega leta dalje na Občini skušajo doseči, da bi kakršnokoli poročanje o delu trzinskih društev označevali za njihovo promocijo – torej reklamo, ki je ne bi bilo treba plačevati, ali za nekakšna poročila o delu, ki naj bi jih bili predsedniki društev dolžni brezplačno pošiljati Odsevu. Zadnji del tega člena pravilnika bi bilo potrebno spremeniti, saj je skregan z logiko.

Občina bi pravzaprav morala biti servis občanov. Dolžna je kar najbolj pomagati pri delovanju društev, organizacij in interesnih

skupin. Ena od takih pomoči je tudi obveščanje o tem, kaj se v občini dogaja, predstavljanje možnosti, kje se ljudje lahko udeležijo, predstavljanje uspehov in tudi težav posameznih skupin občanov in podobno. Prav zato je to tudi ena od najpomembnejših nalog lokalnih časopisov. Ljudje se v posamezne organizacije ali društva vključujejo, da bi izpolnjevali svoje interese. Nekoga veseli na primer kolesarjenje. Vpiše se v kolesarsko društvo in veselo kolesari, ni pa nujno, da je zato tudi novinar, ki bo zastopnik pisal poročila za Odsev in tako izpolnil zahtevo Občine, da mora o svojem delu poročati tudi javnim medijem. Da si za društvo izborijo občinska sredstva, se predsedniki še potrudijo, da pišejo poročila, načrte in prijavljajo svoja društva na razne občinske razpise, da pa bi še pisali za Odsev, je pa za večino predsednikov kar malo odveč. Jaz jih razumem. Če se društvu nekdo pridruži, da bo na primer v prostem času igral košarko in se spočil od pisanja, ki ga ima v službi čez glavo, je povsem jasno, da mu ni do tega, da bi o tem še pisaril. Vsi tudi niso tako pišoči.

Ker so običajno o delu društev najbolje seznanjeni predsedniki, se v Odsevu, da bi izpolnjevali svojo nalogo obveščanja, najpogosteje obračamo nanje. Nekateri smo celo kar povabili v uredništvo in jim zaupali nalogo, da med drugim poročajo tudi o delu svojih društev. Tako bralci zagotovo dobijo najbolj točne pa tudi ažurne podatke o delovanju društev. Zdaj naj bi bilo po mnenju Občine takšno pisanje nekakšno pridobitništvo, reklama ali pa uradno poročanje, ki ga ni treba honorirati. Prepričan sem, da pri delu trzinskih društev zelo težko govorimo o pridobitništvu in o zasebnih prekomernih zasluških posameznikov. Večina članov društev dela prostovoljno, žrtvujejo svoj čas in denar in se trudijo za skupno dobro, prav tako si mora vsak, ki se odloči pisati za Odsev, vzeti nekaj časa in energije – enim je treba manj, drugim več, vendar bi v tistem času lahko počeli vse kaj drugega. V bistvu se žrtvujejo za boljšo obveščenost občanov, za promocijo – za reklamo občine in za to, da na papirju Odseva ostane črno na belem za zanamce zapisano pričevanje, kako delamo in živimo v teh časih. Če to naredijo, si zaslužijo tudi tisti minimalni zaslužek, kar honorarji pri Odsevu so.

Če se na sestankih uredništva dogovorimo, da bo nekdo napisal vestičke o trzinskih planincih, drugi o gasilcih, to ne gre za poro-

čila, kakršna zahteva in kakor to razume Občina, ampak gre za novinarski prikaz sedanjega življenja Trzincev in Trzina. V 15. členu Odloka o Odsevu je rečeno, da je urednik pri svojem delu neodvisen in samostojen. Lahko rečem, da skušam z izkušnjami iz svojega dolgoletnega novinarskega življenja ustvariti kakovostno uredništvo sodelavcev Odseva, vendar mi nerazumljive poteze Občine vedno znova ta prizadevanja podirajo. Razumel bi ukrepe Občine, če bi bila poraba proračunskih sredstev za novinarsko delo pri Odsevu previsoka, vendar finančno poročilo za lani kaže, da smo za Odsev porabili 15 % manj denarja, kot je bilo predvideno, pa so se v tem znesku precej nad pričakovani povišali stroški tiskanja ter raznosa Odseva.

Tudi ta podatek govori, da so pritiski na klestenje honorarjev nepotrebni. Nadzor je potreben, vendar bi mi morali na Občini, kot uredniku, le dopuščati, da po svoje organiziram delo in tudi predlagam nagrajevanje članov uredništva za njihovo delo, ki ga je precej več, kot zgolj pisanje in slikanje, kar naj bi honorirali. Če sem na Občino dvakrat poslal enak predlog, koga in kako naj honorirajo in ob tem izločil prispevke, ki naj ne bi bili honorirani, bi to morali na Občini vseeno upoštevati. Če pa je en člen pravilnika napisan nelogično, protislovno, tako da škoduje delu uredništva, bi ga morali spremeniti. Ob tem se ni treba sklicevati na državno zakonodajo, groziti s Komisijo za preprečevanje korupcije in klientelizmom, saj če je časopis ustanovljen, da bi obveščal o delu društev, potem je logično, da se to delo plača. Na ravni lokalnih skupnosti se tudi ni treba bati prekomernega bogatenja in nezdružljivosti funkcij, kar je sicer hud problem na državni ravni, v strankah in drugih državnih ustanovah. Na lokalni ravni se vedno najdejo sposobni posamezniki, ki delujejo na več področjih, v različnih društvih, in skušajo s svojimi močmi izboljšati življenje vseh. Največkrat delajo prostovoljno, brez plačila, celo sebi v škodo, na svoje stroške. Če jim »obesimo« še eno obveznost, je prav, da jih za to simbolično nagradimo. Da ne bi prišlo do okoriščanja, pa imajo občine nadzorne in druge organe, ki lahko učinkovito preprečijo trošenje denarja v škodo drugih.

Miro Štebe

Trzinec v državnem zboru

Državni zbor Republike Slovenije je 27. marca na prvi seji po oblikovanju nove vlade potrdil pet nadomestnih poslancev. Med njimi tudi občana Trzina Marka Pavlišiča, ki je nadomestil Gregorja Viranta po odhodu na funkcijo ministra za notranje zadeve in javno upravo. Marko Pavlišič je član stranke Državljanska lista in je prvič sedel v poslanske klopi. V Trzinu je verjetno najbolj poznan po tem, da je član Nadzornega odbora Občine Trzin. Kot poslanec se bo posvečal predvsem področjem javnih financ in monetarne politike ter infrastrukture in prostora. Prvi ponedeljek v mesecu bo imel odprto poslansko pisarno v Domžalah, drugi ponedeljek pa v Ljubljani. Za čas in lokacijo za morebitne pogovore v Trzinu pa se še dogovarja. Natančno določeni termini bodo v kratkem objavljeni na spletni strani Državljanske liste.

Uredništvo Odseva vam čestita ob potrditvi za poslanca v državnem zboru. Če se ne motim, ste šele drugi Trzinec, ki mu je to uspelo. Prosil bi vas, če se lahko na kratko predstavite vsem našim bralcem, ki vas morda ne poznajo. Koliko časa ste že občan Trzina, kakšna je bila vaša življenjska pot?

V Trzin sem se priselil pred 12-timi leti, tu sem si tudi ustvaril družino. Svojo življenjsko pot sem sicer začel v Ljubljani, vendar

smo se s starši leto ali dve po mojem rojstvu preselili v Črnomelj, kjer sem tudi obiskoval srednjo naravoslovno matematično šolo, nato pa sem odšel študirat v Ljubljano, in sicer računalništvo in informatiko; na tem področju sem delal do nedavnega vstopa v parlament.

V okviru podjetja B2, d. o. o., iz Ljubljane sem od študentskih dni napredoval do mesta direktorja oddelka. Zadnja leta pa sem v okviru lastnega podjetja delal predvsem za CME, mednarodno

podjetje, ki ima v lasti poleg POP TV-ja in Kanala A še kopico televizijskih postaj v srednji Evropi.

Izhajam iz relativno velike družine, saj nas je bilo 6 otrok. Oba starša sta profesorja matematike in fizike, kar je nedvomno pripomoglo k moji usmeritvi v bolj tehnične vode. V toplejših mesecih me lahko vidite, kako na kolesu sopiham na Dobeno ali Rašico, v zimskih pa se odpravim gor večinoma peš.

Kako je bilo prvič sestiti v poslansko klop? katerim področjem se boste največ posvetili?

V bistvu je šlo vse zelo na hitro, tako da za kakšne posebne občutke niti ni bilo časa. Sem pa vesel, da je bila ena prvih odločitev, pri kateri sem sodeloval, ratifikacija pristopne pogodbe Hrvaške k Evropski uniji.

V državnem zboru bom pokrival področje financ in monetarne politike ter infrastrukture in prostora. Sem tudi član komisije za nadzor javnih financ in komisije za poslovanje. Ker pa je naša poslanska skupina relativno majhna, smo praktično vsi vpeti v več področij. Želel pa bi si sodelovati tudi na področju izobraževanja. Znanje je namreč ključ razvoja in napredka.

Mislite, da boste zdaj, ko ste poslanec, lahko vplivali na reševanje lokalnih problemov, ki so pereči za naše območje? Mislil predvsem na prometno problematiko, financiranje občin, vprašanje komunalnih vodov in storitev, razvoj podjetništva in turizma?

To so me vprašali že na predvolilnem soočenju in sem že takrat pošteno povedal, da če primerjamo Trzin z ostalo Slovenijo, spada naš kraj med razvitejša področja, kar posledično pomeni, da bodo ob tem pomanjkanju sredstev zaradi gospodarske recesije imela ostala področja verjetno prednost. Seveda pa sem ministru za infrastrukturo in prostor nemudoma omenil problem trzinske obvoznice.

Ob tem pa se je potrebno zavedati, da če bi vsak poslanec navijal le za svoje področje, bi bili v bistvu vsi in vsak posebej v manjšini, posledično pa ne bi naredili nič. Vsekakor pa sem pripravljen podpreti vsako koristno pobudo in pomagati odpreti kakšna vrata. Naloga politike na državnem nivoju je predvsem, da vzpostavi sisteme delovanja, reševanje lokalne problematike pa prepusti organom lokalne samouprave. Seveda pa jim mora za to omogočiti tudi ustrezno financiranje.

Ste tudi član Nadzornega odbora Občine Trzin. Boste ostali v odboru?

Po pravici povedano, se še nisem dokončno odločil. Rad bi nadaljeval začeto delo in ga tudi dokončal. Kolikor mi je znano, to tudi ni v nasprotju z zakonodajo. Moj glavni pomislek je obremenitev. Dejansko še ne vem, koliko časa in energije mi bo še ostalo za "neslužbene" dejavnosti. Izkušnja prvega tedna ali dveh kaže tudi na precej težavno planiranje časa, kar se lahko izkaže kot nepošteno do kolegic in kolegov v NO, če bi bilo potrebno zaradi mojega razgibanega urnika neprestano menjati dogovorjene termine.

Kakšno mnenje ste si ustvarili o delovanju naše Občine?

Moram priznati, da sem nad določenimi projekti navdušen, so pa seveda tudi razočaranja. Novi vrtec in usmeritev, da Trzin postane nizkoenergetska občina, vsekakor podpiram. Hkrati pa se srečujemo s podobnim problemom, kot ga najdemo tudi na nivoju države. Enostavno se ne znamo sporazumeti in dobro delati

skupaj za občane oz. državljane, ampak imajo po navadi prednost parcialni interesi. Vse preveč je izključevanja in premalo sodelovanja.

Pogrešam tudi večje zanimanje občanov. Seje občinskega sveta so javne. Zdi se mi prav, da bi se jih občani pogosteje udeleževali, da bi bili bolj seznanjeni s samim dogajanjem v občinski politiki. Tako pa smo vedno odvisni le od interpretacij medijev, ki pa pogosto sliko kar precej izkrivijo.

V eni izmed prejšnjih števil Odeva ste kritizirali župana občine Trzin, da ni izpolnil vseh obljub. Boste kot poslanec lahko vplival na boljše realizacijo neuresničenih ali alternativnih projektov?

Ne vem, če sem ga kritiziral. Predvsem sem spomnil na predvolilne obljube, ki jih politiki vse preradi pozabimo. Menim, da bi morali ljudje na splošno bolj kritično spremljati, kako se upravlja bodisi občino bodisi državo v njihovem imenu. Seveda se da za vsako nerealizirano obljubo najti kup dobrih razlogov, da ne rečem izgovorov. Ampak na koncu šteje realizirano.

Sam kot poslanec v državnem zboru nimam nobene neposredne možnosti vplivati na realizacijo občinskih projektov. Seveda pa bom kot aktivni občan še naprej spremljal uresničevanje obljub, z veseljem pa tudi pomagal pri uresničevanju le teh, kolikor bo v moji moči.

Kje so po vašem mnenju rezerve Trzina. Kaj bi lahko boljše storili?

V okviru pregledov Nadzornega odbora praktično pri vsakem poročilu navedemo tudi predloge izboljšav. Seveda pa moram ob tem poudariti, da praviloma nismo prisotni pri sami izvedbi, tako da smo več ali manj omejeni na pregled dokumentov. Pogrešam tudi bolj dolgoročno vizijo razvoja, kar omogoča boljše planiranje.

Še malce širše vprašanje. V Sloveniji smo že dalj časa v gospodarski krizi. Mislil predvsem na naraščajočo brezposelnost, vnovično napoved upada BDP-ja, beg možganov. S kakšnimi ukrepi lahko ustavimo padanje gospodarske rasti?

Žal se v Sloveniji ne srečujemo s padanjem gospodarske rasti, ampak rasti enostavno več nimamo, gospodarska aktivnost žal zadnje čase le upada.

Slovenija je relativno majhno gospodarstvo, zelo izvozno usmerjeno. Tako da je naša rast predvsem odvisna od rasti na tujih trgih, predvsem od nemškega. To seveda ne pomeni, da sami ne moremo storiti nič, da bi izboljšali naš položaj. Lahko. Vendar hkrati tudi ne smemo kar slepo pristajati na pavšalne ocene, da lahko država enostavno zažene gospodarstvo. Če bi bilo to tako enostavno, bi to večina držav že naredila, potem krize sploh ne bi bilo.

Imamo tudi kar precejšen strukturni primanjkljaj, kar pomeni, da bo moralo priti do strukturnih sprememb. Prenehati moramo s prakso, da trošimo več kot ustvarimo. Povečati moramo konkurenčnost našega gospodarstva. Vendar ne z nižanjem cene dela, ampak z dvigom nivoja naših proizvodov in storitev: z vključitvijo več znanja, novih tehnologij in modernih poslovnih procesov. Če se spustimo v cenovno tekmo s Kitajci, bomo tako kot oni delali za pest riža. Namesto tega moramo konkurirati z inovativnostjo in znanjem.

Vprašanja sem zastavljal Iztok Plevelj

Dušan Hrček: Za trajnostni razvoj lahko marsikaj naredimo tudi sami

Dušan Hrček je prijeten sogovornik. Umirjen, prijazen in prepričan v to, kar govori. V Trzin se je priselil pred tridesetimi leti, a je v letih zatem veliko potoval in nekaj let v tujini tudi živel. Svetovljan torej, z veliko izkušnjami. Oče dveh odraslih poslovno uspešnih sinov (eden živi in dela na Kitajskem) in enkrat dedek.

Njegova strokovna kariera je bogata in preobsežna, da bi naštevati vse, česar se je lotil. Najbolj ga poznamo kot nekdanjega direktorja Hidrometeorološkega zavoda (1993 - 2001), bil je tudi vodja urada Svetovne meteorološke organizacije za Evropo ter član in svetovalec številnih drugih domačih in mednarodnih organizacij. Rdeča nit njegovega delovanja pa je zajeta v dveh besedah: trajnostni razvoj.

S tem se aktivno ukvarja tudi po upokojitvi. Eden njegovih projektov, izredno pomembnih za Trzin, ki je lahko zgled za druge – je energetska prenova trzinskih vrstnih hiš. Tudi sam je svojo hišo pred tremi leti temeljito in strokovno prenovil – izoliral fasado, zamenjal okna in streho ter na streho namestil sončne kolektorje, s katerimi greje ne le sanitarno vodo, ampak tudi dosegreva bivalne prostore. Vrstne hiše v Trzinu so idealne za projekt skupne prenove, saj so toliko stare, da jih je treba prenoviti. Smiselno jih je seveda prenoviti tako, da bodo v prihodnje varčnejše, vložek prenove pa se bo odplačeval z manjšimi zneski na položnicah in

– na kar se včasih pozablja – s "prihranki" pri zdravju. Dokazano je, da je v okoljih, kjer je zrak bolj onesnažen, zdravje ljudi bolj ogroženo. Prenova, za katero si prizadeva Dušan Hrček, pa bi bila kot skupen projekt strokovno nadzorovana in za posameznike tudi cenejša, kot če bi se je lotili individualno.

Zrak, voda, odpadki ... s tem se torej vse življenje ukvarja g. Dušan Hrček. Svoje bogato znanje namenja varovanju okolja in skrbi za prihodnost. Sodeloval je na mnogih konferencah v okviru Konvencije o klimatskih spremembah, bil je slovenski pogajalec na konferenci v Kjotu leta 1997, osebne stike ima z uradom evrokomisarja dr. Janeza Potočnika v Bruslju, predaval je na ameriških univerzah, živel v Švici in Franciji. In če bi lahko izbral – kje na Zemlji bi najraje živel? "V Sloveniji," reče prepričano. »Tako lepo pokrajino imamo in bogato naravo, dobro ohranjene gozdove in pitno vodo; trajnostni razvoj ima v Sloveniji pravzaprav že bogate korenine,« pravi. A tega se moramo bolj zavedati. Dušan Hrček si prizadeva, da bi tudi v ustavo vnesli določbo o trajnostnem, uravnoteženem razvoju.

Niso pomembne le velike besede in mednarodne konference, že sprehod po Trzinu pokaže, da marsikaj lahko naredimo tudi sami doma. Tudi peč zakuriti, denimo, je treba znati pravilno, da ne zastrupljamo okolja. Večina ljudi na časopisni papir naloži trske, nato manjša drva in na vrhu večja – in to je narobe! Tako porabimo več drv, dobimo manj toplote, ogljikovodiki ne zgorevajo popolno, kar je zelo škodljivo, poleg tega v zrak spuščamo tudi trdne delce, razloži gospod Hrček. Pravilno je trske naložiti na vrh ali ob polena, tako da se kuri od zgoraj ali od strani, debelejša polena pa naložimo spodaj. In če samo pogledamo, kako se kadi iz dimnikov, vidimo, kdo ne kuri pravilno.

Tisoč majhnih korakov je na poti trajnostnega razvoja, pravi g. Hrček, in kako doma kurimo peč, je le eden od njih. Tisoč – najbrž ne tako majhnih - korakov pa dobesedno naredi vsak dan tudi on sam, saj mu je hoja vsakodnevna rekreacija. Vsaj stokrat na leto ga lahko srečamo na Rašici. Rajši gre v družbi, ni pa se mu težko odpraviti niti samemu. In še en "zelen" hobi ima, zelenjavni vrt. Samo če sam pridela zelenjavo, veš, kaj zares ješ, se nasmehe.

Darja Mihalič

Energetska prenova hiš v Trzinu je vse bolj aktualna

Ročno merjenje energetske potratnosti objektov.

Spodbujanje ukrepov učinkovite rabe energije (URE) in rabe obnovljivih virov energije (OVE) pri občanah je ena izmed nalog Lokalnega energetskega koncepta (LEK) občine Trzin. LEK je bil sprejet leta 2009. Za dvig ravni informiranosti in ozaveščenosti občanov glede URE in OVE so bila v zadnjih treh letih organizirana številna predavanja in delavnice. Izkazalo pa se je, da se da pomagati lastnikom hiš pri odločitvi za energetska prenova še drugače. Posebnost Trzina je, da je večina stanovanjskih hiš v občini stara okrog 30 let in da je med njimi veliko tipskih hiš. Največ hiš istega tipa, kar 155, je v Mlakarjevi, Prešernovi in Reboljevi ulici v naselju Mlake. Po naročilu Občine je bil izdelan pilotni projekt za celovito energetska prenova omenjenih vrstnih hiš. Z dvema predstavitvama konkretnih izračunov (za čelno, sredinsko in hišo z zamikom) konec leta 2012 smo želeli spodbuditi tiste lastnike, ki še omahujejo glede energetske prenove svojih hiš.

Konec lanskega decembra je občinska delovna skupina za URE in OVE v svojih prizadevanjih po nadgradnji pilotnega projekta vrstnih hiš stopila v stik s konzorcijem podjetij, ki imajo svoje partnerje, dobavitelje in podizvajalce v industrijski coni Trzin. Konzorcij sestavljajo: JUB (za toplotno izolacijo fasad in obenem nosilec konzorcija), Knauf Insulation za toplotno izolacijo streh in AJM (v sodelovanju z Velux-om) za stavbno pohištvo. Predstavnik konzorcija so si februarja letos ogledali in s termovizijsko kamero posneli nekaj vrstnih hiš v Prešernovi ulici. V marcu pa je konzorcij predstavil občinski delovni skupini svoj predlog celovite energetske prenove vrstnih hiš v Mlakarjevi, Prešernovi in Reboljevi ulici, in to po konkurenčnih cenah. Celovita energetska prenova pomeni menjavo zunanega stavbnega pohištva in okenskih polic, izolacijo fasade in cokla in izolacijo strehe ali stropa proti neogrevanemu podstrešju. Predstavljeni so bili informativni izračuni, individualni izračuni pa so seveda odvisni od izhodiščnega stanja oz. predhodno izvedenih energetskih ukrepov (npr. že zamenjana okna), eventualne izvedene nadzidave in od dodatnih naročil posameznih investitorjev.

Konzorcij izvajalcev je torej pripravljen izdelati ponudbo za celovito energetske prenove, projektno prilagojeno konkretnim razmeram in posameznemu lastniku vrstne hiše. Popusti in druge ugodnosti, ki jih izvajalci lahko ponudijo, so odvisni od števila lastnikov, ki so pripravljene pristopiti k investiciji. Cilj je, da dosežemo minimalno zahtevano število posameznih interesentov, vsaj 50, in temu ustrezno obljubljen popuste. Dodatna pocenitev je povezana s sočasno izvedbo energetske prenove več zaporednih vrstnih hiš. Pomembne ugodnosti so še: strokovni nadzor izvajanja energetske prenove, garancije članov konzorcija (in ne obrtnikov, ki izvajajo vgradnjo) ter izvajanje ukrepov po zahtevah Ekosklada – konzorcij ponuja tudi pomoč lastnikom hiš pri izpolnjevanju vlog za Ekosklad. Poleg tega nudi konzorcij še brezplačno barvno študijo vrstnih hiš v sodelovanju s Fakulteto za arhitekturo Univerze v Ljubljani, da bo imelo naselje po izvedeni energetski prenovi tudi lepši videz.

Da pa bi projekt dejansko zaživel (in se reklamiral tudi sam po sebi), konzorcij izvajalcev nudi posebej ugodne pogoje za tri ali štiri zaporedne vrstne hiše v nizu, katerih lastniki se bodo odločili za energetske prenove najprej, tako da bi bila prenova končana do poletja.

Občina je, da bi kar najbolje uresničevala cilje akcijskega načrta LEK, za izvedbo energetskih ukrepov na vrstnih hišah vsekakor zainteresirana, svojo vlogo pri tem pa vidi predvsem pri koordinaciji srečanj konzorcija izvajalcev in lastnikov vrstnih hiš. Ker tovrstne aktivnosti ne spadajo med zakonsko določene naloge iz izvirne pristojnosti občine, bi nudili pomoč pri organizaciji srečanj, zagotovili prostore za srečanje, promovirali projekt in seznanjali javnost v medijih (glasilo Odsev, ATV Signal Litija, RTV) in na krajevno običajen način (raznosi po gospodinjstvih). Vse navedeno spada v segment informiranja in ozaveščanja lastnikov hiš pri njihovi odločitvi za energetske prenove objektov. Občina poleg tega spodbuja energetske prenove hiš s subvencioniranjem obrestne mere. Na ravni države so lastnikom na razpolago nepovratne finančne spodbude in kreditiranje Ekosklada.

Če bo projekt energetske prenove hiš v Trzinu letos uspešno stekel, se bo v letu 2014 in v naslednjih letih nadaljeval z energetsko prenovo Marlesovih hiš (teh je 74, in sicer v Pernetovi ulici, Ulici bratov Kotar, Košakovi in Bergantovi ulici) in 80 vrstnih hiš v Kidričevi ulici. Poudariti pa je treba, da bodo popustov deležni tudi drugi lastniki hiš, ki niso tipske, in to že letos, če bo interes dovolj velik. Zato je pomembno, da interesenti čim prej izrazijo svoj interes za energetske prenove svoje hiše, in to gospe Viki Kreča, višji svetovalki župana, tel. 01 564 17 72.

Dušan Hrček

Član Delovne skupine za spodbujanje izvajanja ukrepov URE in OVE v občini Trzin

Obvestilo o predstavitvi

Občina Trzin objavlja javno predstavitev predloga Načrta zaščite in reševanja ob

ŽELEZNIŠKI NESREČI NA OBMOČJU OBČINE TRZIN.

Javna predstavitev bo trajala od 8. aprila do 7. maja 2013. Predlog načrta zaščite in reševanja je dostopen na spletni strani Občine Trzin (<http://www.trzin.si/obvestila>), po predhodni najavi (tel. 01/5641-772, 01/5644-544 – Vika Kreča) pa si ga lahko ogledate ob delovnih dnevih tudi na sedežu Občine Trzin, Mengeška cesta 22, Trzin, in sicer:

v ponedeljek, torek in četrtek med 8. in 14. uro;
v sredo med 8. in 13. uro ter med 14. in 18. uro in
v petek med 8. in 13. uro.

Zbrana mnenja in predlogi zainteresirane javnosti se bodo po presoji predstojnika organa ali osebe, pristojne za izdelavo načrtov zaščite in reševanja, vključila v predlog načrta zaščite in reševanja ob železniški nesreči še pred njegovim sprejemom. V predlog načrta zaščite in reševanja se lahko vključijo le tisti predlogi in mnenja, ki so skladni z rešitvami v Regijskem načrtu zaščite in reševanja ob železniški nesreči na območju ljubljanske regije.

ŽUPAN: Anton PERŠAK

Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja - Trzina

Naš kraj z okolico je prepoln zgodb, legend, anekdot in zanimivosti.

Z natečajem "Zgodba našega kraja" želimo spodbuditi spomine in domišljijo prav vseh, tako starejših kot mlajših. Zanimivi so pretekli dogodki in osebe, ki jih lahko po pripovedovanju dedkov in babic oblikujemo v zgodbe tudi mlajši. Najbolj zanimive zgodbe kot tudi v njih izpostavljeno osebnost Trzina bomo vključili v turistično promocijsko gradivo in posebnost Trzina.

Dolžina zgodbe je omejena, to je do 2000 znakov, vključno s presledki. Obvezno pripis: ustno izročilo, resnična zgodba ali izmišljena zgodba.

Tri najboljše zgodbe po izboru strokovne žirije bomo simbolično nagradili, vsi avtorji, katerih prispevek bo objavljen oz. uporabljen v turističnopromocijske namene, pa bodo ohranili moralne avtorske pravice.

Vsak pisec naj pošlje svoj prispevek v zaprti kuverti z oznako: "Natečaj za najboljšo zgodbo našega kraja Trzina" po pošti na naslov: TD Kanja Trzin, Ljubljanska c. 12/f, 1236 Trzin. Priloženi naj bodo podatki o avtorju (ime, priimek, naslov).

15. oktobra 2013 bo natečaj zaključen.

Več informacij v zvezi z natečajem lahko dobite po telefonu 01 564 47 30.

Turistično društvo Kanja Trzin

Kratke novice iz PD

Vsem tistim, ki že nestrno čakate na novice o letošnjem že **27. mladinskem planinskem taboru**, sporočamo, da bo tabor letos **od 20. do 28. 7. v Podljubelju**. Več podatkov (vključno s prijavnico) lahko pričakujete v kratkem na spletni strani www.onger.org.

V zadnjem mesecu je društvo pripravilo dvoje zanimivih predavanj: 25. marca je samostojna kulturna publicistka, zbirateljica ljudskega izročila in etnološkega gradiva, prof. **Dušica Kunaver**, predstavila **Zlatorogovo kraljestvo v ljudski dediščini**. O odličnem predavanju lahko nekaj več preberete v članku »Kraljestvo ljudske dediščine«.

10. aprila pa je v počastitev 120. obletnice organiziranega planinstva na Slovenskem predaval priznani planinski fotograf iz Celja **Franci Horvat**. Namen predavanja **Lepote slovenskih gora** je bil opozoriti na lepote domačih gora, ki se jih vse premalo zavedamo. Čudoviti posnetki so nam поблиžje predstavili mnoge gore, reke, jezera, živalski in rastlinski svet ...

10. aprila 2013 smo naredili dokončen **popis vsega gradiva**, ki smo ga doslej hranili v Spominski sobi prof. Tineta Orla in ga predali njegovim svojcem. **Spominska soba prof. Tineta Orla se torej po dveh desetletjih posavlja** od društvene hišice. V hišici zaradi prevelike vlage ne moremo več zagotoviti dovolj kakovostnega prostora za stalno razstavo predmetov, povezanih z njegovim življenjem. V zimskih mesecih smo zbirko sicer selili iz hišice, a to ni stalna rešitev. Ves material bodo sedaj v Planinskem muzeju v Mojstrani pregledali in skupaj z dodatnimi razstavnimi predmeti, ki jih bodo prispevali svojci, pripravili za razstavo, ki bo predstavljala dve veliki slovenski planinski imeni: arh. Vlasta Kopača in prof. Tineta Orla. Razstava v Slovenskem planinskem muzeju bo na ogled od 7. junija do 8. septembra 2013. Novembra bo del razstave, ki predstavlja življenje prof. Orla, postavljen na ogled v avli Centra Ivana Hribarja v Trzinu. Kasneje bo zbirka našla prostor v veliko bolj primernih novih, suhih prostorih novozgrajene Jefačnikove domačije. Vitrine v hišici PD Onger Trzin pa kljub vsemu v prihodnje ne bodo samevale, saj so bile urejene z veliko prostovoljnega dela. Načrtujemo postavitev stalne razstave »Planinstvo v Trzinu«.

Mladinski odsek je sredi marca pripravil izlet po krajšem delu trase nekdanje ozkotirne železnice (Paranzana) od Strunjana mimo Fiese in Pirana (kjer se niso mogli izogniti iskanju zakladkov (Geocaching), saj se jih tam skriva kar precej). Nadaljevali so do Portoroža, od koder je sledil le še sprehod po predoru Valeta, ki pripelje nazaj do Strunjana. Skupaj se je nabralo kar za 12 km poti ...

Mladinski odsek je v petek, 5. aprila, pomagal MO PD Domžale pri izvedbi tretje (nočne) tekme dolensko-gorenjske lige v planinski orientaciji. Ekipe so se zbrale na parkirišču pri športnorekreativnem centru, kjer so najprej pisali teste, nato pa se v nekajminutnih presledkih odpravili v trzinski gozd. Pot jih je odpeljala po trzinskem gozdu do »Bele ceste« in Frnihtovega bajerja, nato pa mimo hišice našega društva (ki je bila tudi ena izmed kontrolnih točk) nazaj do cilja. Sodeč po vtisih udeležencev jim bodo v spominu najbolj ostale žabe, ki jih menda okoli bajerja ni primanjkovalo, ter veliko, veliko blata. Trzinska ekipa Bose koze (Jan Jovan, Taja Pezdir, Filip Pavšek in Tim Krašovec) je v svoji kategoriji zasedla 2. mesto.

Članarino za leto 2013 lahko vplačate preko **spletne trgovine** na spletni strani www.onger.org. Tam najdete tudi vse ostale informacije o članarini PD (cenik, zavarovanja, ugodnosti ...). Če pa spletnemu poslovanju še ne zaupate, lahko pokličite našo tajnico Natašo (041 956 884) ter se dogovorite, kako bi prišli do članske nalepke ...

Tudi letos naše planinsko društvo pomaga gorskim reševalcem pri »prodaji« nalepk **»Podpornik GRZ«**. Donacija od posamezne nalepke za Sklad Okrešelj je **5 EUR**. Trenutno imamo na voljo navadne nalepke, prav tako pa tudi prosojne (za na vetrobransko steklo). Nalepke smo v »prodajo« dali tudi preko **društvene spletne trgovine** (prodaja nalepk skupaj s plačilom letošnje društvene članarine).

Ob 30. obletnici PD Onger Trzin bomo letos na Florjanovem sejmu sodelovali tudi mi. Postavili bomo 7,5 metra visok mobilni plezalni stolp, kjer boste lahko preizkusili svoje plezalne sposobnosti. Poleg tega pa boste lahko tam že prebirali čisto svež B. N. (Brezmejna Navkreberlazenja), poiskali informacije o letošnjem mladinskem planinskem taboru, vplačali članarino ...

Dimež

Po nagelj na Limbarsko goro

Nad moravško kotlino se dviga 773 metrov visoka Limbarska gora, ki na svoj vrh vsako leto, še posebej pa na dan, ko poteka prireditev »Po nagelj na Limbarsko goro«, privabi mnogo pohodnikov – tako tistih rekreativnih kot tudi tistih, ki imajo veliko kondicije in utrjene mišice. Prireditev, ko na vrhu Limbarske gore dekleta, matere in

žene kot drobno pozornost dobijo čudovit rdeč nagelj, poteka vsako leto med 8. in 25. marcem. Tokratni, že 25. tradicionalni pohod pa je bil nekoliko drugačen, saj se je tudi pohodniška skupina Trzincev in Trzink, ki se sicer dobiva vsak četrtek ob osmi uri zjutraj pred Mercatorjem, odločila, da osvoji ta čudoviti hrib, na katerem se bohoti baročna cerkev svetega Valentina.

Tomaž, Zinka, Nataša, Vera, Lenči in moja malenkost smo se tako v mrzlem nedeljskem jutru podali na pot po nagelj. Ob uri, ko se večina šele dobro skobaca iz tople postelje, smo mi že zasopihali v hrib. Ker smo našo pohodniško pot začrtali z začetkom iz Negastrna, smo po dobri uri že prispeli na vrh. Tam nas je, kljub mrzlem vetru, ki je prinašal posamezne snežinke, pozdravil nasmejan mladenič v gorenjski narodni noši, ki je nam, ženskam, za osvojitve hriba, pa tudi zato, ker kar dvakrat v marcu praznujemo svoj dan, podaril nagelj.

Na travniku ob cerkvi je ob tako zgodnji uri, ko smo osvojili vrh, naš pogled uzrl večinoma organizatorje, ki so pripravljali vse potrebno za izvedbo celodnevnega zabavnoglasbenega programa. Ker pa je mraz grizel do kosti in ker nas tudi šilce domačega ni dovolj ogrelo, smo se odločili, da jo hitro mahujemo nazaj v dolino. Na poti pa smo srečali mnoge, ki so se 17. marca, prav tako kot mi, podali na vrh.

Naslednje leto se ponovno vrnemo in privabimo še kakšno Trzinko več, da se poda z nami po nagelj na Limbarsko goro.

Milica Erčulj

Kako pojemo

Pevski zbor upokojevcev Žerjavčki iz Trzina deluje že več kot trinaest let. Ohranja ga ljubezen do petja in vse tiste dobre stvari, ki jih daje druženje različnih ljudi v naših letih; zaupanje in medsebojno spoštovanje sta seveda na prvem mestu, tkejo pa se tudi prijateljstva, lepa doživetja na nastopih in izletih, učenje in delo pa pomagata odganjati tiste neprijetne trenutke občutja nekoristnosti in osamljenosti, ki so tako značilni za naše življenjsko obdobje.

Več kot sto nastopov v tem času in dve zajetni mapi pesmi dokazujejo, da smo bili kar se da uspešni. Še naprej bi želeli tako. Vendar so se leta in kriza zajedli v naš zbor. Bolezni in odhodi so razredčili naše vrste, tudi glasilke niso več tako lepo napete, kot so bile včasih. Pa tudi naš kraj brez delčka kulture, ki jo predstavlja petje, ni več tisti pravi. Kaj storiti?

Na sestanku upravnega odbora društva smo se odločili za akcijo. Ponovno bomo vzpodbudili naše bolj zaspane člane, da se nam pridružijo, saj so na novoletnem srečanju skupno z nastopajočimi pokazali, da jim naša lepa slovenska pesem ni tuja, še bolj pomembna pa je odločitev, da odpremo vrata našega zbora tudi mlajšim zrelim ljudem (tam nekje od poznih tridesetih), ki imajo radi petje, svoj kraj in kulturo.

Trzinke in Trzinci, vabimo vas torej, da se pridružite mešanemu pevskeemu zboru Žerjavčki, ki ima svoje vaje vsak torek v domu Marjance Ručigaj ob 18. uri. Prijavite se lahko prek računalnika na miran.sinigoj@siol.net ali pa me pokličete na telefon 031 321 112. Z veseljem vas bom informiral o vseh naših dejavnostih.

Lepo vas pozdravlja vodja zbora
Miran Šinigoj

Prostovoljsko delo v Domu počitka Mengeš in enoti Trzin

Dom počitka Mengeš, ki izvaja dejavnost institucionalnega varstva za starejše nad 65 let, je ena izmed najstarejših tovrstnih ustanov v Sloveniji. Trenutno v njem bivajo 204 stanovalci, od tega kar 51 Mengšanov. Enota v Trzinu nudi dom 57 stanovalcem, med njimi je 17 varovancev iz Trzina. Povprečna starost stanovalcev obeh domov je 83 let.

Dom si prizadeva, da bi bili stanovalci čim bolj povezani z zunanjim okoljem. Eden izmed načinov za doseg tega cilja je, da v svojo sredino povabimo **prostovoljce** vseh generacij, ki so se pripravljene neformalno srečevati s tistimi stanovalci, ki izrazijo željo po tovrstnem druženju.

In kdo je lahko prostovoljec? Prostovoljec je človek, ki se zaveda, da imajo starejši potrebo po druženju. Zato je pripravljen deliti z njimi svoj prosti čas in jim s tem popestriti rutino vsakdana. Medsebojno druženje v obliki pomoči, pogovora, branja, igranja iger, sprehodov in drugih aktivnosti obema udeležencema obogati življenje. Stanovalec na ta način ostane v stiku z »zunanjim svetom«, hkrati pa se mu širi socialna mreža, ki se v nasprotnem primeru z leti vse bolj krči. Prostovoljec pridobiva nove izkušnje in znanja ter nenazadnje vpogled v proces staranja, ki se mu tudi sam ne bo mogel izogniti. Medgeneracijsko druženje je bilo še pred nekaj desetletji rutina, saj so starejši ostajali v varstvu družine, nov način življenja pa takšnih večgeneracijskih družin skoraj ne dovoljuje več. S prostovoljstvom torej vračamo družbi nekaj izgubljenega.

Pogoj za opravljanje prostovoljskega dela je starost 18 let, poteka pa na podlagi programa, ki ga je Dom sprejel v letu 2011. Prostovoljcu je vedno zagotovljena pomoč mentorja, če se pokaže potreba za to.

Bi želeli postati prostovoljec v Domu počitka Mengeš ali enoti v Trzinu?

V Domu počitka Mengeš imamo do sedaj s prostovoljstvom odlične izkušnje, zato je naš cilj pridobiti še več prostovoljcev in tako dvigniti kakovost življenja stanovalcev. Vsi, ki bi želeli sodelova-

ti, nam lahko preprosto pišete na naslov zavod@dpm.si ali pokličete na tel. **723 11 63** oz. **560 94 02**.

Pridružite se nam – veselimo se srečanja z vami.

Otroška velikonočna delavnica

V torek, 19. 3. 2013, je Turistično društvo Kanja Trzin v OŠ Trzin pripravilo otroško velikonočno delavnico. Lahko bi rekli, da sta istočasno potekali kar dve delavnici. Na eni smo se naučili krasiti pirhe, na drugi pa izdelovati butarice.

Gospe Bojana in Branka, obe sta rokodelki Moravske doline, sta nam pokazali, kako si sami lahko okrasimo pirhe in polepšamo velikonočne aranžmaje. Gospe sta prav ljubeznivo vsakemu otroku pokazali, kako si iz raznih materialov, ki jih imamo prav vsi doma, lahko naredimo čudovite pirhe. Otroci so tako s pomočjo staršev na plastična jajčka slikali in lepili razne motive. Naučili smo se tudi, kako se ovija pirhe z volno; rezultat so v pisane barve oblečeni pirhi. Gospe sta nam zaupali še, kako lahko sami doma okrasimo pirhe. Povedali sta nam, da naj plastična jajčka premažemo z lepilom in jih pomočimo v pšenični zdrob ali polento, pa dobimo čudovite pirhe.

Na drugi stani je potekala delavnica izdelovanja butaric. Tudi tu sta svoje znanje z nami delila prav tako rokodelca Moravske doline, in sicer gospa Manca in gospod Franc, ki sta nam pokazala, kako se naredi butarica.

Za otroke je bila ta naloga kar pretežka, kajti za samo izdelavo potrebuješ res veliko moči, predvsem pa vztrajnosti. Tu so otrokom na pomoč priskočili starši in nastale so prelepe butarice.

Nuša Repše

Ko zadiši po velikonočnih praznikih in butarice odganjajo nesreče

Dnevi so vse daljši, k nam je vsaj uradno, po vremenu sodeč pa še ne, prišla pomlad in letos zgodnja velika noč. Praznik ima korenine v starih poganski navadah, ko se prične spomladansko obdobje, povezano s plodnostjo in rastjo. Sicer pa imajo prazniki simboličen pomen. Čeprav povsod po svetu praznujejo podobno, jim posebno pestrost dajejo krajevne šege in običaji.

Teden dni prej, ko naj bi se narava že delno prebudila in odela v cvetje, se na cvetno nedeljo nese v cerkev k blagoslovu oljčne vejice in še pogosteje butarice; tudi to je del bogate velikonočne simbolike. V Sloveniji poznamo zelo veliko oblik butaric ali žegnjev, ki naj bi po cerkveni razlagi spominjali na palmove veje, ki so jih verniki polagali pred Jezusa, ko je na osličku jezdil v Jeruzalem k izpolnitvi napovedi, da se bo žrtvoval za naše grehe. V različnih delih Slovenije so te simbolične palmove vejice dobile različne oblike in tudi zelo različna imena. V Primorju ponekod k blagoslovu še prinesejo palmove veje, največkrat pa oljčne vejice. Drugje se oblika spreminja, najpogosteje pa imajo butarice osnovo iz ravnih vejic, najbolj pogosto iz leskovih, nanje pa so v šopih, kolobarjih ali kako drugače navezane še druge zelene vejice ali pa okrasni oblanci. Najbolj pisane so t. i. ljubljanske butarice, kakršne so poznali, in jih še poznamo, tudi v Trzinu. Na nosilne veje iz lesk so spete vejice brina, pušpana, cipres ali bršljana, vmes pa so vpleteni kolobarji ali spirale tradicionalno obarvanih, umetno zavitih in prepletenih oblancev.

Marsikje, na primer na širšem območju Kamnika, so butarice samo iz zelenja. Ponekod gre zgolj za šop izbranega zimzelenega rastlina, drugje pa so oblike bolj zapletene. Najbolj zanimivo obliko so velikonočne butarice dobile v okolici Ljubnega, kjer izdelajo pravzaprav nekakšne z zelenjem okrašene makete različnih vrst kmečkega orodja, kmečkih objektov in podobnega, rečejo pa jim pogače. V Trzinu in okolici je za butarice uveljavljen izraz butarice ali žegenj, na Dolenjskem jim rečejo pušelj, na Štajerskem snop, presmec ali pregelj, na Gorenjskem poznajo beganice, v Kranjski Gori jim pravijo tudi prakelj, v Beli krajini drenek, na Primorskem pa preprosto veja ali vivnik.

Etnologi pravijo, da so bile butarice sprva narejene zgolj iz različnega vejevja in listja, kasneje pa so jim ponekod začeli dodajati še jabolka in pomaranče. Staro izročilo pravi, da blagoslovljene butarice odganjajo bolezen in nas varujejo pred naravnimi nesrečami. Marsikje butarice in oljčne vejice zatikajo za strešne tramove, ponekod butarice razdrejo in njene vejice in druge sestavne dele razdelijo po različnih gospodarskih objektih ter ob robovih njiv, ponekod pa iz vejic, ki sestavljajo butarice, naredijo majhne lesene križce in jih razporedijo po svojih posestvih za srečo. Zelo veliko pozornosti pa v zadnjem času pritegujejo tudi butare velikanke, ki jih za cvetno nedeljo naredijo v nekaterih krajih in se z največjimi celo potegujejo za vpis v Guinnessovo knjigo rekordov.

Prav ta pojav kaže, da je velikonočno praznovanje že zdavnaj presegló meje krščanstva. Tako ga v današnjem času praznujejo domala po vsem svetu, ne glede na versko pripadnost. To je še zlasti vidno na samo veliko noč, ko kupce že veliko pred praznično nedeljo v vseh trgovinah in izložbah nagovarjajo in vabijo velikonočni zajčki in pisani pirhi najrazličnejših okusov in velikosti.

In kaj pravzaprav simbolizira ta največji krščanski praznik poleg dela prostega dne in obložene mize?

Velika noč je največji praznik krščanstva, ob katerem se spominjamo Jezusovega trpljenja, križanja in vstajenja, hkrati pa je to tudi konec 40-dnevnega posta, ko so na mizi zopet lahko mesne dobro-

te. Nekako slovenska posebnost je, da kristjani na veliko soboto cekarje napolnijo z dobrotami, med katerimi ne smejo manjkati šunka, ki ponazarja Jezusovo telo, pirhi so kaplje krvi, hren žebliji, s katerimi je bil na križ pribit odrešenik, potica, ki je tudi drugače slovenska posebnost, predstavlja trnovo krono. Cekarje ali košare pokrijejo največkrat z ročno vezenimi prazničnimi prtí, nato pa jih nesejo v cerkev, kjer župnik jedi blagoslovi. Te jedi so na velikonočno nedeljo namenjene skupinskemu družinskemu zajtrku, ki označi konec 40-dnevnega posta, ki je bil namenjen poglobljenemu premišljevanju in molitvam. Prav zaradi skupnega zajtrka velikonočnih dobrot je velika noč še eden od lepih družinskih praznikov, ki ga cenijo in posnemajo tudi tisti, ki so manj verni. Ko se družine, ki zaradi načina življenja pogosto nimajo časa za druženje, zberejo ob praznično okrašenih mizah, si posamezniki pogosto izmenjajo simbolična darilca, razpoložene pogovore pa poživljajo vedrina in lepe misli.

Čeprav je po simboliki in prisrčnosti zelo priljubljen tudi božič in ga imajo številni za največji krščanski praznik, je to zmotno mišljenje, o čemer običajno pričá tudi obisk verujočih pri nedeljski maši. Velika noč kristjanom pomeni zmago življenja nad smrtjo in obljubo življenja še po smrti.

Poleg Cerkve si tudi številna turistična društva prizadevajo ohranjati bogastvo in raznolikost šeg in navad, ki so povezane s tem časom in tudi slovensko identiteto. Tudi v Trzinu si turistično društvo prizadeva s predvelikonočnimi delavnicami prikazati nekatere od teh običajev, vendar je tu še dosti možnosti in tudi zgledov iz sosednjih krajev. V Palovčah nad Kamnikom so tako pred veliko nočjo pripravili 1. festival velikonočnih butaric, v Stražišču pri Kranju pa so obudili sekanje in trkljanje pirhov. Mogoče bi v prihodnje tudi pri nas lahko popestrili velikonočno dogajanje s takimi velikonočnimi igrkami.

Dunja Špendal

Društvo upokojencev Žerjavčki Trzin

Prosimo člane društva, ki do sedaj še niso poravnali članarine za leto 2013, da to storijo do konca maja 2013.

Člani društva, ki so stari nad 80 let in so bili do sedaj oproščeni plačila članarine, so z letošnjim letom po zakonu o društvi ravno tako zavezani plačevati članarino.

Zahvaljujemo se za vaše razumevanje.
Odbor

Kulturni večer o vsem, kar hočemo vedeti o ljubezni

Doc. dr. Luigi Varanelli: »Najbolj privlačni lastnosti sta komunikativnost in duhovitost.«

V četrtek, 21. marca, je v okviru kulturnih večerov občine Trzin potekal pogovor o ljubezni s pisateljem in psihologom doc. dr. Luigijem Varanellijem, ki je sicer avtor knjige »Vse, kar hočem vedeti o tebi, psihologija ljubezni in spolnega življenja«. V dobri uri trajajočem pogovoru je spregovoril o zaljubljenosti, o psiholoških vzrokih za zaljubljenost, o tem, kako zaljubljenost preraste v ljubezen, o privlačnosti žensk in moških. Spregovoril pa je tudi o ljubosumnosti, varanju in psiholoških zakonitostih, ki sprožajo omenjena čustva in dejanja. Nenazadnje je nekaj besed namenil tudi nekaterim psihološkim vidikom spolnega življenja.

Ko je govoril o zaljubljenosti, je doc. dr. Varanelli poudaril, da leta lahko traja različno dolgo, od dobrega tedna pa vse tja do 18 mesecev, kar potrjujejo tudi različne raziskave. Ne glede na to, koliko časa zaljubljenost traja, se v nadaljevanju zveza spremeni v ljubezen (če seveda prej ne pride do razhoda). Stanje zaljubljenosti je sicer po njegovih besedah podobno stanju kratkotrajne psihoze, saj se v tem obdobju v možganih dogaja nekaj podobnega kot tistim, ki so v stanju obsesivno-kompulzivne motnje. »Če bi v takšnem viharju nevro-transmitterjev živeli celo življenje, bi naši možgani pregoreli,« je dejal doc. dr. Varanelli.

Zaljubimo se seveda v nekoga, ki nam je privlačen. Med tistimi lastnostmi, na podlagi katerih nekoga ocenimo kot privlačnega, pa je doc. dr. Varanelli izpostavil predvsem smisel za komunikacijo oziroma komunikativnost in duhovitost. Po njegovem mnenju smo namreč ljudje v osnovi naravnani k temu, da iščemo užitek, v družbi duhovitega ali komunikativnega človeka pa se počutimo dobro oziroma uživamo, zato tudi iščemo njegovo ali njeno bližino. Sposobnost komuniciranja in duhovitost pa pričata tudi o inteligenčnem nivoju posameznika. Pri tem je doc. dr. Varanelli omenil nekatere znane posameznike (J. P. Sartre, A. Einstein, Mao Tse Tung ...), katerih videz je bil daleč od privlačnega, pa so bili vendarle obkroženi z ženskami, katere je očitno pritegnila njihova večšina komuniciranja in karizmatičnost, povezana s tem. Pomemben dejavnik, na podlagi katerega nekoga na zelo subtilni ravni ocenimo kot privlačnega, pa so še feromoni – oziroma povedano z besedami doc. dr. Varanellija: »Ljubezen gre tudi skozi nos.«

»Poljub je sporočilo, ki iz ust sega neposredno v srce, je trenutek zgovorne tišine, ki pove več od tisoč besed. V poljubu se strast staplja v nežnost, nežnost pa v strast,« je doc. dr. Varanelli zapisal v svoji knjigi v poglavju o poljubljanju, v samem pogovoru pa je glede poljubljanja izpostavil predvsem tezo, da se »poljubljam o možgani«. Po njegovih besedah poljub v možganih sproža snop

impulzov, ki zbuja prijetne občutke. »Ustnice so tako le sredstvo, ki ga za poljubljanje uporabljajo naši možgani,« je dejal doc. dr. Varanelli. Njegova teza je tudi, da poljubljanje moškemu pomeni nekaj povsem drugega kot ženski. »Za moške je poljub sredstvo, pri njem prevladuje čutna dimenzija, je vhod v spolnost, za žensko pa je poljub cilj, je topel način izražanja ljubezni in znak čustvene vpletenosti med dvema osebama,« je dejal doc. dr. Varanelli.

V partnerskih zvezah je dokaj pogosto čustvo ljubosumje, ki ga je doc. dr. Varanelli ocenil kot pretiran strah pred izgubo partnerja, prav tako pa je ljubosumje povezal s samozavestjo posameznika. »Če ima posameznik nizko samozavest in slabo samopodobo, obstaja velika verjetnost, da bo v partnerski zvezi pretirano ljubosumen prav zaradi strahu izgube partnerja,« je dejal doc. dr. Varanelli. Pri tem je omenil tudi nekatere klinične pojave patološke ljubosumnosti (npr. Othellov sindrom), kjer lahko to negativno čustvo privede tudi do tragičnih dogodkov in posledic.

Ko pa je beseda nanesa na varanje, je doc. dr. Varanelli pojasnil, da obstajajo različne raziskave, na podlagi katerih je mogoče reči, da moški vara predvsem zaradi večjega užitka pri spolnosti in zaradi želje oditi iz vsakdanje rutine, ženske pa varajo predvsem zaradi potrebe po čustveni vpletenosti in navezanosti, na primer zaradi pomanjkanja ljubezni svojega partnerja ali ker so se zaljubile v drugo osebo. Seveda pa se, ne glede na omenjene raziskave, ne more izključiti, da so tudi moški lahko čustveno vpleteni v paralelno razmerje oziroma da iščejo čustveno bližino in da ženske varajo zgolj zaradi spolnega užitka.

Doc. dr. Varanelli je ob zaključku kulturnega večera odgovarjal tudi na različna vprašanja, s posamezniki pa se je po zaključenem uradnem delu pogovoril tudi o njihovih osebnih izkušnjah v partnerskih razmerjih.

Kulturni večer o ljubezni, tem čustvu, ki se dotakne vsakega izmed nas, je tako, kljub temu da je potekal na prvi pomladni dan in da zaradi vremena še ni dišalo po pomladi, ki je tudi znanička ljubezni in zaljubljenosti, minil v prijetnem vzdušju. V pogovoru je zagotovo vsak dobil odgovore na nekatera vprašanja, ki si jih zastavlja, določena razmišljanja pa so odprla pot tudi nekaterim novim spoznanjem.

Mateja Erčulj

TEČEM, DA POMAGAM

Kluba Lions in Leo iz Domžal in Kamnika bosta v **nedeljo, 19. maja 2013, v Volčjem Potoku** pripravila dobrodelno tekaško prireditev Tečem, da pomagam.

Prireditve **se bo začela ob 10. uri**. Udeleženci, ki bodo razdeljeni v žensko, moško ali otroško skupino – možna pa bo tudi nordijska hoja, bodo morali preteči ali prehoditi 3 ali 5 km dolgo progo.

Startnina (dobrodelni prispevek) bo v celoti namenjena socialno ogroženim, gibalno oviranim, slepim in slabovidnim otrokom in mladini. Po zaključku dobrodelnega teka bo organiziran tek oz. hoja z zavezanimi očmi s spremljevalcem. Na ta način bodo skušali prispevati k boljšemu razumevanju ovir, s katerimi se vsakodnevno srečujejo slepi in slabovidni.

Na cilju bo poskrbljeno za dobro počutje in druženje. Vsi udeleženci teka oz. hoje prejmejo bon za prost vstop v arboretum! Vabimo vas, da se teka oz. hoje udeležite in s prispevkom pomagate tistim, ki pomoč potrebujejo. Na prireditve so vabljeni tudi župani občin Domžale, Kamnik, Mengeš, Komena in Trzin ter nekaj naših znanih športnikov.

Med prvimi počistili občino

V petek, 22. marca, naj bi se s svetovnim dnevom vode uradno začel mesec čistilnih akcij po Sloveniji. Trzinci smo bili ena prvih občin, ki je čistilno akcijo izpeljala že takoj naslednji dan. Izkazalo se je, da so organizatorji akcije pravilno izbrali datum, saj je bila tista sobota eden redkih dni brez padavin ob koncu letošnje koledarske pomladi. Ker imamo Trzinci s čistilnimi akcijami že kar dolgo tradicijo, so tudi tokrat stvari potekale že skoraj rutinirano. V tednu pred čistilno akcijo je Komunalno podjetje Prodnik poskrbelo za odvoz kosovnih in nevarnih odpadkov, par dni pred občinsko akcijo pa so okolico osnovne šole po običaju počistili že osnovnošolci s svojimi učitelji. Po ocenah organizatorjev je letos v čistilni akciji sodelovalo skoraj 200 Trzincev. Udeleženci sobotnega čiščenja so se zjutraj zbrali na že tradicionalnih zbirališčih, ki so jih organizatorji določili za posamezna trzinska društva in organizacije. Na zbirališčih so čistilci dobili polivinilaste vreče in lahko tudi rokavice, nato pa so se v skupinah ali posamično podali na lov za smetmi in drugimi odpadki.

Tudi letos so ugotavljali, da je odpadkov vedno manj in da je naša občina vse bolj počiščena. Osveščenost o tem, da je skrb za čisto okolje dolžnost vseh nas, se očitno med večino prebivalcev Trzina vse bolj krepi. K temu vsekakor pripomore tudi dobra razporeditev ekoloških otokov, smetnjakov in drugih uradnih odlagališč odpadkov. Vendar ob tem le ne moremo povsem počivati na lovorikah, saj so udeleženci akcije vseeno nabrali kar dosti smeti in drugih odpadkov, odkrivali pa so tudi nova in nova manjša divja odlagališča v gozdu in ob obronkih naselja. Res je bilo teh manj kot v obdobju, ko smo s čistilnimi akcijami začeli, še vseeno pa so med nami taki, ki še naprej raje odmetavajo odpadke v naravo, kot pa da bi jih odnesli ali odpeljali na določena in urejena odlagališča in v zabojnike. Še zlasti v gozdu je bilo tudi tokrat več divjih odlagališč, za katere je bilo jasno, da bi bilo tistemu, ki je odpadke pripeljal ali prinesel v gozd, lažje, če bi jih odložil kje na uradnih odlagališčih.

K boljši osveščenosti pa zagotovo pripomore tudi sodelovanje na skupni občinski čistilni akciji. Tokrat so na akciji sodelovali predstavniki praktično vseh trzinskih društev in interesnih skupin, ki igrajo vidnejšo vlogo v trzinskem življenju. Še zlasti pohvalna je tokrat zelo dobra udeležba mladih članov Kulturnega društva Franca Kotarja Trzin ter članov Društva za zaščito mladosti. Upamo, da bodo tudi v prihodnjih letih tako pridno sodelovali. Tako so npr. kulturniki iz Pšate potegnili kar dosti odpadkov. Bolj žalostno pa je bilo gledati tam, kjer je v imenu kakega društva čistil le en sam ali pa mogoče parček predstavnikov organizacije. Tiste, ki so prišli, je sicer treba pohvaliti, najpogosteje so bili to predsedniki, prav pa bi bilo, da bi znali pritegniti še druge člane, da bi bila udeležba vseeno malo boljša.

Že tradicionalno so bili dobro zastopani gasilci, ki so tudi tokrat čistili gasilski dom in njegovo okolico. V bližini doma so pometli tudi pesek od zimskega posipanja pločnikov in cest, že po običaju pa so pomagali tudi drugim pri odvozu polnih vreč in smeti z najbolj kritičnih predelov. Kot kaže, je bila tokrat spet najbolj zapacana konica med potmi ob koncu industrijske cone proti Dobravi, ki je prednjačila že v prejšnjih letih. Med udeleženci akcije pa je treba pohvaliti številne mlade planince ter upokojeince in člane turističnega društva, ki so kar skupaj čistili njim določeno območje. Manj opazni so bili spet smučarji, pa ne zato, ker bi jih bilo malo, ampak zato, ker so že po običaju spet čistili naše odmaknjeno smučišče in njegovo okolico, najširše območje pa so »pokrili«
lovci, ki so počistili tudi poti proti Dobenu.

Ob koncu so organizatorji ugotavljali, da je bila akcija tudi letos uspešna, tisti, ki so se je udeležili, pa so svoje delo spet zaključili z druženjem in malico v okrepčevalnici Bor pri trgovini Mercator.

Miro Štebe

KUD Franca Kotarja Trzin - 90 let steber trzinske kulture

Kulturno društvo Franca Kotarja Trzin že devetdeset let prinaša in ustvarja kulturo v našem kraju. Je eden najpomembnejših stebrov kulturnega in družabnega življenja Trzincev. Si lahko predstavljate, koliko predstav, proslav in drugih kulturnih prireditev so člani društva pripravili in izvedli v devetih desetletjih? Veliko lepega, zabavnega pa tudi žalostnega so uprizorili in marsikomu so polepšali večere. Društvo pa je številnim Trzincem pomenilo, in še

pomeni, tudi druženje, zabavo, smeh in prijatelje. O vsem tem smo poslušali pripovedi in anekdote na slavnostni akademiji, ki so jo člani KUD-a pripravili ob častitljivem jubileju svojega društva 23. marca zvečer.

Dvorana KUD-a je bila polna kudovcev. Mladih, starih, Trzincev pa tudi članov iz drugih krajev. KUD Franca Kotarja Trzin je v zadnjih letih postal magnet, ki privablja vedno več navdušencev za gledališče in odrsko nastopanje. Kot feniks se je spet prebudil iz obdobja, ko smo poslušali, kako je bilo včasih vse drugače, da je Trzin takrat živel za KUD in KUD je živel za Trzin. Pa dejavnost KUD-a ni nikoli zamrla. Ves čas je deloval, le da so se v njegove anale zapisala nihanja, menjave generacij in različnih usmeritev. Ne moremo reči, da KUD zdaj igra takšno vlogo v Trzinu, kot jo je pred desetletji. Časi so se spremenili, pa vendar verjetno trzinsko kulturno društvo še ni bilo tako dejavno in tako široko, kot je zdaj. Res da so včasih predstave pritegnile toliko gledalcev, da je bila dvorana skoraj pretesna, vendar imajo Trzinci zdaj povsem drugačna življenja, drugačne možnosti zabave in neprimerno pestrejšo kulturno ponudbo medijev in sosednjih krajev, kot so jih imeli nekoč. Glavna gledališka skupina zdaj na leto pripravi eno ali dve premieri, mlada skupina pa kar tri ali celo več. Pripravljajo tudi miklavževanja, različne proslave, festival Trzinska pomlad pa tudi celo vrsto predavanj, izobraževanj, usposabljanj in drugih prireditvev. Verjetno dejavnost KUD-a še nikoli ni bila tako raznolika in bogata. Med organizatorji pa tudi nastopajočimi je vse več takih, ki imajo gledališko izobrazbo, so poklicni glasbeniki in kulturniki; ni čudno, da je kakovost predstav KUD-a na vedno višji ravni.

Toda lepo je bilo tudi prej. Lepo, ko je cel Trzin govoril o predstavah, ki so jih pripravljali trzinski gledališčniki, ko so se v kulturni dom zgrinjale množice gledalcev in so se vrstila gostovanja in po-

novitve prireditvev. Koliko priznanj in uglednih nagrad so trzinski kudovci prejeli! Saj je bilo tudi hudo, a na slavnostni akademiji, ki jo je z govorom o pomenu KUD-a in kulture v Trzinu začel trzinski župan g. Anton Peršak, smo poslušali nekdanjih kudovcev, kako so včasih zmrzovali na vajah za predstave, pa jim je bilo vseeno lepo. Ob večerih, ko so se zbirali v dvorani, so s seboj prinašali drva, hodili so se gret k sosedu, v določenem obdobju pa jih je razveseljeval tudi sosed Žankarjev oče, ki je, preden so se začenjale vaje, prizadevno zanje kuril peč, da je ogrel dvorano.

Na akademiji so na oder povabili nekaj predstavnikov različnih generacij kudovskega članstva in v pogovoru, ki ga je vodil Osmir Ružič, so poslušalci slišali marsikakšno zanimivost, za katero bi bilo škoda, če bi ušla v pozabo.

Med prireditvijo so prikazali projekcijo fotografij z nekaterih predstav, dvorano pa so okrasili s plakati, s katerimi so nekoč vabili na predstave. Slišali smo pripovedi o povojnih časih, o tem, kako se je začela s pouličnim gledališčem uveljavljati mlada generacija in kako je ta počasi prerasla v trden gledališki kolektiv. V drugem delu akademije so številnim zaslužnim članom KUD-a podelili plakete Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti, mlajšim članom pa tudi priznanja društva.

Po slavnostni akademiji, ki je ves čas potekala v živahnem in sproščenem vzdušju, saj so se v pogovore lahko vključevali tudi člani KUD-a iz občinstva, so pripravili še prijetno druženje ob prigrizku, med katerim so obujali tudi spomine, za katere je bil uradni program prekratek. Žar, s katerim so se spominjali nekdanjih časov in pripovedovali o sednjem delu, je pričal, da bo naše kulturno društvo dejavno pričakalo tudi stoletnico.

Miro Štebe

Poljubček ti dam

Učenci so se skupaj z učitelji ob materinskem dnevu spomnili mamic

Mamina ljubezen premika gore, rešuje življenja in dela svet lepši, mehkejši, prijaznejši. Milina mamine duše boža srca otrok in hišo spreminja v dom ...

V zahvalo za vse to smo vam tudi letos, drage mame, učenci in učiteljice podaljšanega bivanja, v sodelovanju s pevskim zborom, folkloro, plesnim krožkom, francoskimi uricami in ansamblom gospoda Gregorja Semeta, priredili našo, upamo da že tradicionalno, prireditev Poljubček ti dam.

Avla osnovne šole, odeta v prijetno dekoracijo, je žarela od otroške energije in veselja skoraj sedemdesetih nastopajočih. Cel mesec so se otroci pod vodstvom učiteljic mentoric pripravljali na to prireditev. In tisto sredo so želeli za svoje mamice ustvariti pravljični večer. Več kot uspelo jim je.

Po pozdravnem govoru mladih napovedovalcev Tie Zevnik in Oliverja Wagnerja je vse zbrane pozdravila tudi ravnateljica osnovne šole Trzin, Helena Mazi Golob, in z navzočimi delila zanimivo razmišljanje o materinskem poklicu. Takoj za tem se je začel programsko raznolik in zabaven kulturni večer. Otvoritvena točka so bili mladi plesalci, pod vodstvom učiteljice Irene Capuder, ki navdušeno ustvarjajo na plesnem krožku. Sledili so jim mladi recitatorji iz tretjega razreda in prikupen zborček vseh prvošolčkov, ki ga je za nastop pripravila učiteljica Marijana Petek.

Kdo se ni navdušil tudi nad pesmicami v francoščini in nasmejaj ob dramatizaciji *Mama na službenem potovanju*? Z velikim veseljem so nam v svoji točki z naslovom *Pr' sosed' 'majo ohcet plesalci* folklorne skupine naše šole odstrli kanček dogajanja iz časov naših babic. Seveda ob izjemni spremljavi Simona Vrbca in mentorstvu učiteljic Marijane Petek in Ane Lončar Burjek. Kolikšnega občudovanja so bile deležne ljubke havajske plesalke in v drugi točki tudi recitatorke iz 5. razreda? Naš poljubček pa ne bi bil popoln brez lepega, ubranega in iskrivega petja Cici in Otroškega pevskega zbora OŠ Trzin, pod vodstvom učiteljic Božene Opara in Barbare Karba. Zapeli so pet pesmic o mami, vrhunec pa so nam pripravili z zaključno pesmijo, priredbo Kreslinove Okna na stežaj, ki so jo izvedli ob spremljavi ansambla Gregorja Semeta, in poželi val navdušenja vseh navzočih.

Jagoda na torti so bila še naša mala darilca, ročno izdelana unikatna ogledalca, ki so jih v dar dobile vse mamice.

Dobra ura glasbe, plesa, recitacij in dramatizacij ni nikogar od 250 obiskovalcev v dvorani pustila ravnodušnega, ob zaključku so se marsikateri mami zaiskrile solze v očeh. Morda ob pogledu na svojega otroka, ki zanjo prepeva, recitira, pleše, morda pa malce tudi iz hvaležnosti za doživetje toplih čustev, ki so šolsko avlo kar preplavila.

Pohvale in čestitke so deževale z vseh strani, in naj še sama dodam: čudovito je biti učitelj na šoli, kjer je toliko ustvarjalne energije ter pridnih in delavnih otrok in sodelavcev. Hvala vsem za prečudovit večer! Poljubček VAM dam!

Dragica Marinko

Regijsko srečanje mladih osnovnošolskih raziskovalcev

V ponedeljek, 8. marca, so se na 12. področnem srečanju mladih osnovnošolskih raziskovalcev na OŠ Preserje pri Radomljah zbrali mladi raziskovalci kamniško – domžalskega območja. Med njimi je bilo kar 18 učencev trzinske šole, ki so pod mentorstvom učiteljic Marje Gerbec, Božene Opara, Mateje Peric in Slavke Kozel predstavili 16 raziskovalnih nalog iz različnih predmetnih področij.

In kaj so raziskovali oziroma kaj jih je zanimalo? Od vremena, ekologije do vesolja, od glasbe do fotografije, seveda ni šlo brez športa, računalniških igric in preživljanja prostega časa, pa praznovanja osebnih praznikov in izbire poklicev. Kaj bom, ko odrastem? Hm, morda pa je to zapisano v zvezdah ... Raziskovalec?

Naravoslovno področje:

MAKSI PAVŠEK, 4. b: Ali smo Trzinci res v padavinski senci?
 ALJOŠ MATIČIČ, 5. a: Januarske temperature v Trzinu
 LUCIJA HUČ, 5. a: Vpliv snovi na vretje vode
 MAJ SULJIČ MUŠIČ, 5. a: Drevo – zelena pljuča našega planeta
 LAN ALEKSANDER ROJS, 5. b: »Apple mania« ali kako sem sprogramiral svojo prvo igrico

ROK TRETJAK, 5. b: Kako dobro petošolci poznajo vesolje
 OSKAR ZANDOMENI, 5. b: Fotografija nekoč in danes

Družboslovno področje:

VAL KMETIČ, 4. a: Najljubši šport
 NEJA JANEŽIČ, 4. b: Osnovnošolci in šport
 KATARINA HUČ, 4. b: Osnovnošolci in televizija
 NIKE BRAJKOVIČ MIHELIČ in ŽIVA MESAR, 5. a: Praznovanje osebnih praznikov nekoč in danes
 ANA HROVATIN in SARA ŠPAJZAR, 5. a: Kaj bom, ko odrastem?
 JURE MOČNIK, 5. a: Način prihoda in odhoda učencev OŠ Trzin
 INES RUČIGAJ, 5. b: Kako petošolci preživljajo prosti čas
 BRIN TOMC, 5. a: Glasbena šola Lartko nekoč in danes

Tudi tokratna udeležba mladih raziskovalcev iz OŠ Trzin je bila ena izmed številnejših, čeprav smo pogrešali učence višjih razredov. Vsi raziskovalci so svoje naloge in ugotovitve na srečanju odlično predstavili in tako potrdili, da se na naši šoli raziskovalnemu delu posveča dovolj pozornosti. To lahko potrdijo tudi starši, ki so spremljali predstavitev.

Lotiti se raziskovalne naloge je pomembna odločitev. Pomeni, da je potrebno drugače razmišljati, biti radoveden, pogumen, vztrajen. V raziskovanje, izdelavo nalog in pripravo predstavitev so mladi trzinski raziskovalci vložili res veliko truda in časa, za kar jih moramo še posebej pohvaliti. Ob svojem raziskovalnem delu so pridobili pomembne (življenjske) izkušnje in veliko dodatnega znanja, ki jim bo gotovo koristilo pri njihovem nadaljnjem delu.

Zahvaliti se je potrebno tudi mentoricam in staršem, ki so spremljali delo učencev, jih spodbujali, usmerjali in jim pomagali. Kot pravi koordinatorka na OŠ Trzin Slavka Kozel, se moramo vsi skupaj potruditi, da raziskovalni duh naših otrok ne bo zamrl.

Pripravili: Slavka Kozel in Nataša Pavšek

Suzani Lukić še en državni naslov

Na mestnem strelišču v Ljubljani je v torek, 26. 3. 2013, potekalo šolsko državno prvenstvo v streljanju z zračno puško, ki se ga je udeležilo 13 tekmovalcev in tekmovalk iz OŠ Trzin. Tekmovanje je potekalo v treh starostnih kategorijah.

Starejše učenke v postavi: **Suzana Lukić**, **Saša Javorac** in **Eva Kralj** so osvojile 3. mesto, med posameznicami pa je slavila **Suzana Lukić**, ki je premagala vse tekmice in postala letošnja osnovnošolska državna prvakinja. Odlično je streljala tudi **Saša Javorac**, ki je osvojila 9. mesto.

Žal starejši učenci niso nastopili v ekipni konkurenci, ker je nastopanje zaradi bolezni odpovedal en član ekipe. Med posamezniki pa se je najbolje izkazal **Tim Mušič**, ki je osvojil 10. mesto.

Mlajši pionirji in pionirke so tekmovali v enotni konkurenci. Ekipa šole, ki so jo sestavljale učenke **Eva Mušič**, **Kaja Zorman** in **Taja Pezdir**, je v konkurenci šestnajstih ekip zasedla 8. mesto. Sicer pa so najboljše rezultate med mlajšimi učenkami dosegle **Kaja Zorman** z 11. mestom, **Eva Mušič** z 12. in **Nina Dimc** s 14. mestom.

Odličen dosežek pa je dosegel še **Jure Močnik**, ki je v kategoriji najmlajših učencev zasedel 2. mesto. Naslov prvaka se mu je izmuznil za en sam krog.

FB

Kratke novice iz orientacijskih vrst

Martin je postal viceprvak Slovenije

Orientacijska sezona se je letos začela v začetku marca, za nami pa so že prva tri tekmovanja za Slovensko orientacijsko ligo. Med njimi tudi državno prvenstvo na srednje proge, ki je potekalo v Hočkem gozdu ob vznožju Pohorja. Na zelo razmočenem terenu je med tekmovalci do 16 let Martin Špendl v svoji kategoriji postal viceprvak Slovenije. Zmaga mu je tokrat na 2300 metrov dolgi progi ušla za 24 sekund. V skupni razvrstitvi lige je Martin na 3. mestu.

Trzinci v lanskem letu

Skoraj leto je minilo od našega zadnjega poročanja. Tako izkoristimo priložnost, da se pohvalimo z našimi lanskoletnimi dosežki.

Mateja in Krešo, sestra in brat, ki sicer redno tekmujeta za trzinski klub, sta se v okviru slovenske reprezentance udeležila svetovnega prvenstva v precizni orientaciji. Na prvenstvu, ki je potekalo na Škotskem, se je najbolje odrezal Krešo z osvojenim 16. mestom.

Tudi Mateja lani ni bila slaba, saj je v hrvaško – italijansko - slovenskem pokalu v precizni orientaciji osvojila 4. mesto. Poudariti je potrebno, da je Mateja dolgo vodila v skupni razvrstitvi v elitni kategoriji, odličje pa izgubila ravno na zadnjih dveh tekmovanjih. Prva tri mesta so tokrat prvič pripadla Italijanom. Mateja je sicer v slovenski ligi zmagala. Na drugem mestu ji je sledil Timi, ki je tudi naš član, in je v letu 2012 postal državni prvak v obeh disciplinah precizne orientacije. V precizni orientaciji smo tudi v A kategoriji Trzinci imeli dvojno zmago, saj sta na vrhu kraljevala Kristian in Metka.

V orientacijskem teku je bila najuspešnejša Ula Dremel, ki je postala dvakratna državna prvakinja. Zmagala je na državnem prvenstvu na srednje proge v svoji kategoriji do 18 let in na prvenstvu v sprintu v kategoriji do 20 let. Lara je v kategoriji do 16 let osvojila drugo mesto na srednjih in tudi dolgih progah.

Naši mladi člani pa so tekmovali tudi na državnem šolskem prvenstvu, kjer sta srebrni medalji osvojila Lara in Martin med srednješolci, bronasto medaljo pa je osvojil Filip Jakob med osnovnošolci.

Trzinci v letošnjem letu

Težko je karkoli napovedovati, saj brez dela in truda ni nič zagotovljenega. Lahko sporočimo le, da se naša reprezentanca letošnjega svetovnega prvenstva v precizni orientaciji na Finskem ne bo udeležila predvsem zaradi visokih stroškov. Se pa bomo v veliki meri udeleževali tekmovanj, ki štejejo za neuradni evropski pokal v precizni orientaciji.

Tudi v letošnjem letu nas čaka organizacija kar nekaj tekmovanj. Prvo smo že organizirali v Kazljah na Krasu, naslednje tekmovanje pa bo promocijskega značaja in bo potekalo v **Trzinu ob Florijanovem sejmu. Zato vse skupaj vabimo, da nas obiščete na naši stojnici v nedeljo, 5. maja, malo pred 11. uro, ko se tekmovanje prične.**

Krešo Keresteš
Orientacijski klub Trzin

Šahisti drugi in četrti (pa še četrti in šesti)

Letošnji zimski ligaški nastop je za nami. Trzinci smo z dvema moštvo nastopili v prvi oz. drugi skupini 66. izvedbe Ljubljanske šahovske lige. V višji skupini je igrala ekipa BUSCOTRADE, ki je v devetih kolih zbrala 20,5 točk in se uvrstila na odlično drugo mesto. V vseh nastopih smo izgubili le dva dvoboja, ob tem pa dosegli kar šest zmag in en neodločen izid. Zmagali so šahisti Mentorja, ki so prepričljivo premagali vse nasprotnike, kar pa ni bilo nepričakovano, saj so nastopali po šahovskem ratingu z daleč najmočnejšo ekipo. Naša dobra igra in uvrstitev sta se odražali tudi v štirih bronastih medaljah, ki so jih za dosežke na posameznih deskah prejeli Emil Lah, Marjan Oberč, Igor Rojs in Stane Rijavec. Sicer pa so k točkovnemu zbiru levji delež prispevali Stane Rijavec, zbral je 4,5 točk (iz osmih partij), Emil Lah 4 točke (8), Igor Rojs in Vladimir Markič, vsak po 3 točke (5) ter Marjan Oberč 3 točke (6). Poglejmo končno razpredelnico prve lige:

1	MENTOR	31
2	ŠK TRZIN BUSCOTRADE	20,5
3	KLINIČNI CENTER	20
4	ŠS BOR DOB	18
5	ŠD BAROB ŠMARCA	17
6	ŠD KOČEVJE	16,5
7	ŠD ČRNI GRABEN	16
8	KPŠRD KAREL JERAJ	15
9	ŠD ŽELEZNIČAR	14
10	ZELENCI LPP	12

Uspešno je nastopila tudi ekipa DOM-IN Agencija za nepremičnine, ki se je merila s svojimi nasprotniki v drugi ligi. Ob petih zmagah in enem neodločenem izidu so ob koncu pristali na dobrem četrtem mestu z 20 osvojenimi točkami. To je za to ekipo ena od najboljših uvrstitev v zadnjih letih. V ekipi so se z dosežki najbolj izkazali: Damir Jukan je zmagal v vseh štirih odigranih partijah, Franci Banko je zbral 5 točk (7), Slavko Mlakar 4 točke (8) in Bojan Mihelič 3 točke (7). Naš predsednik kluba Slavko Mlakar je obenem osvojil tudi bronasto medaljo, zlato medaljo kot najboljša rezerva pa je prejel Franci Banko. Turnirska tabela druge lige je takšna:

1	ŠD ŠS LOKA PRI MENGŠU	25,5
2	ŠD BAROB ŠMARCA	23
3	TORBARJI	22,5
4	DOM-IN AGENCIJA ZA NEPREMIČNINE	20
5	ŠK LOŠKA DOLINA	20
6	TOMO ZUPAN VZAJEMNA	17,5
7	ŠK KOMENDA SUMA	16
8	ŠKD TE-TOL	14,5
9	DOMŽALE MLADI	11
10	ŠD VRHNIKA	10

Zelo zanimiv je bil tudi zaključni turnir lige, kjer smo iz ekipe BUSCOTRADE sestavili dve moštvi, tretje pa so tvorili igralci DOM-IN Agencije za nepremičnine. Sedemnajst ekip je odigralo običajnih pet kol in razplet ob koncu je bil kljub odlični igri za nas kar »nesrečen«: obe prvo omenjeni ekipi sta dosegli le pol točke manj od drugouvrščenih Ižancev. Dodatna smola je bila v tem, da smo oboji ob enakem izkupičku, kot so ga dosegli tretji Domžalčani (vsi po 12 točk), zaradi slabšega dodatnega kriterija obstali pod stopničkami: Buscotrade 2 je na četrtem mestu (presejeto) prehitel Buscotrade 1, ki je bil šesti. Tretja trzinska ekipa je zbrala 8 točk in zasedla 14. mesto. Zmagovalci turnirja so postali igralci ŠK Komenda Popotnik.

In da ne pozabim: ob koncu bi vse ljubitelje šaha povabil na tradicionalni šahovski turnir, ki ga klub prireja ob občinskem prazniku. Tudi letos se bomo v nedeljo, **12. maja**, zbrali v avli trzinske osnovne šole (prijave od 9. ure dalje – začetek ob 9.30) in preizkusili našo »moč« za šahovnicami.

Andrej Grum

Mladi šahisti

22. ekipno osnovnošolsko državno prvenstvo v šahu za šol. leto 2012/13

V nedeljo, 17.marca 2013, smo se odpravili na OŠ Hruševac, kjer so pripravili letošnje ekipno šahovsko prvenstvo za učence do 15 let. Na prvenstvu so se pomerile najboljše ekipe posameznih področij. Ekipa osnovne šole Trzin se je uvrstila na zelo solidno deveto mesto. Čestitke!

Ekipo so sestavljali:

1. **ANEJ KMETIČ**, 8. r. / 2. **VAL KMETIČ**, 4. r. / 3. **FILIP BOJKO**, 7. r. / 4. **STAŠ AHTIK**, 6. r.

Pred kratkim so objavili seznam učencev, ki imajo pravico nastopati na evropskem ali svetovnem mladinskem prvenstvu. Val

Kmetič se je uvrstil med pet igralcev, starih do deset let, ki lahko izbirajo med Budvo (Črna gora) in El-Ainom (Združeni arabski emirati). Čestitke!

1. državno prvenstvo v šahu za učence posameznike do devet let

V soboto, 23. marca 2013, je v Sloveniji prvič potekalo odprto prvenstvo iz šaha za učence, stare do devet let. Prvenstvo je bilo v Ljubljani. Na njem so sodelovali 104 učenci in 32 učenk.

Osnovno šolo Trzin so predstavljali trije učenci:

Danijel Grad, 2. r., je dosegel 43. mesto, Jernej Ferjan, 3. r., 53. mesto, Maks Lajovic, 2. r., pa 68. mesto.

Vsi trije so pokazali, da so obetajoči šahisti, in močno upam, da bodo nadaljevali z igranjem. Vsem trem igralcem čestitam za dosegzen rezultat.

Simona Pirc Jenko

NE nasilju med mladimi BREZ MLADIH

V petek, 1. marca, je DPM Trzin pod vodstvom družine Peršič - Štebe v dvorani Marjance Ručigaj pripravilo javno tribuno na temo nasilja med mladimi. Udeleženci so si za iztočnico naprej ogledali film režiserja in igralca Clint Eastwooda Gran Torino, ki na primeru odnosa med konservativnim belcem in fantičem japonskih priseljencev zelo nazorno prikaže problematiko nasilja iz novejših zgodovine ZDA. Čeprav morda rasnim žaljivkam v Sloveniji (še) nismo priča v tolikšni meri kot drugod, pa film opozarja tudi na medkulturno sovraštvo, ki se prelahkotno dopušča, saj se že tudi v slovenski šoli kažejo nekatere oblike.

Andreja in Janez sta si delavnico dobro zamislila - mladi bi se življali v posamezne vloge nasilneža, žrtve ali pa nemega opazovalca. Najprej bi nasilje opredelili, potem pa skozi izkušnjo razumevanja posameznih vlog in drugačnosti med nami poskušali prepoznati nastajanje nasilja in se ob tem učili izogibati nasilju. Končni cilj delavnice je razumeti pomen izvajanja ničelne tolerance do nasilja.

Nasilje je marsikje okoli nas, v družinah, med partnerji, nad otroki, na delovnem mestu, v šoli in na ulici. Pogosto je povezano z drugačnostjo, s šibkostjo posameznika ali skupine. Zato bi bilo res dobro slišati, kako mladi o tem razmišljajo, kako se soočajo s tem, ali in kako sprejmejo drugačnost in se učijo strpnosti. Žal pa se je filma in razprave - tudi proti pričakovanjem organizatorjev - udeležilo zelo malo mladih. Razloge za to bo potrebno poiskati, in čeprav so ti lahko le splet naključij, je veliko resnice v tem, kar je dejal predsednik DPM Lado Krašovec, da je žal tako, da se

Res je, nasilje je del življenja, vendar ga žal prepogosto ljudje ne jemljejo resno, češ, saj ni nič takega, vse dokler na dan ne pridejo grozne ali žalostne zgodbe ali nasilje postane za nekoga resnično.

vzorci prenašajo iz družbe in »če se mene ne tiče, se me sploh ne tiče«.

In zakaj bi bilo dobro, da bi mladi govorili več o medvrstniškem nasilju? Janez Štebe tako jasno pove, da nasilje obstaja, in tega ne smemo tolerirati. Bi se pa morali usposobiti in osvestiti na način, da vemo, kako bomo reagirali sami, ko nas doleti. Pomembno je, da se bomo znali odzvati, ko bomo sami ali naši bližnji soočeni z nasiljem, da ne bo to izbruhnilo do skrajnosti. Zato tudi poziv šolam, da bi ponudile enostavne modele, recepte, kaj mora otrok narediti, če do nasilja pride.

O problemu nasilja nasploh je potrebno govoriti, osveščati. Odrasli bi se morali zavedati odgovornosti do okolice; družba, sokrajani, učitelji, starši si ne bi smeli zatiskati oči pred resnico, da je nasilje med mladimi bolj prisotno, kot si priznamo. Če se danes ne bomo znali ali hoteli odzvati na nasilje v družbi, potem smo lahko jutri na vrsti sami, naša družina, otroci, prijatelji, sokrajani. Zato je potrebno podpreti podobne akcije, da bo naš jutri bolj strpen. To pa brez mladih in njihovega aktivnega sodelovanja, njihove dovednosti do strpnosti ne bo dovolj.

Nataša Pavšek

Bo 13. občni zbor DPM prinesel nov zagon?

Društvo prijateljev mladine Trzin se je sestalo v petek, 29. 3. 2013, da bi pregledalo dosedanje delovanje društva in potrdilo načrt oziroma program dela za letošnje leto.

Trudimo se, da bi otrokom, mladostnikom in družinam v občini Trzin omogočili raznovrstne dejavnosti. Ugotavljamo pa, da je morda obveščena o naših aktivnostih nekoliko slabša kot pretekla leta, zato smo se odločili, da vas bomo o vsem, kar se dogaja, pogosteje obveščali tudi prek glasila Odsev. Upamo, da nam bo uspelo vzpostaviti tudi lastno spletno stran. Želimo si, da bi bil odziv na predavanja, izlete, likovne delavnice, delavnice tujih jezikov, počitniško varstvo in druge aktivnosti še večji. Kot vsako leto smo tudi letos pripravili raznovrstne brezplačne dejavnosti, da bi predvsem otrokom in mladim omogočili še bolj kakovostno preživljanje prostega časa.

Želimo, da se na dogodkih ne bi srečevali samo otroci, ampak je namen tudi v druženju staršev in starih staršev. Tako bi se počutili še bolj povezani s krajem, v katerem živimo, bolje bi se spoznali ter tako širili obzorje tudi našim najmlajšim.

Trudimo se za prepoznavnost društva, radi bi delovali v dobro vseh v Trzinu. Pri tem je pomembno tako aktivno sodelovanje vseh članov društva kot tudi povezanost z ostalimi društvi v

Trzinu. Na občnem zboru je bilo zaznati pozitiven pogled v prihodnost, predvsem pa veliko volje za popestritev vsakdana našim mladim.

Za to leto imamo mnogo idej, potrudili se bomo tudi sproti obveščati o vseh naših dejavnostih. Vas, občanke in občani, pa vabimo, da se nam pridružite z vašimi najmlajšimi in malo starejšimi. Želimo, da naši otroci vidijo svet v mavričnih barvah, da skozi potovanja med pravljicami budijo svojo domišljijo, da pri delavnicah odkrivajo svoje spretnosti, da skozi nastope urijo svojo pozitivno samopodobo in skozi športne aktivnosti spoznavajo pomen gibanja in zdravega življenja.

Ob tej priložnosti bi se zahvalili Občini Trzin, ki društvu za nemoteno opravljanje osnovnega poslanstva in izvedbo programa nameni glavni del sredstev. Zahvaljujemo se tudi predstavnikom šole in vrtca za dobro sodelovanje, Zvezi prijateljev mladine Domžale ter ostalim društvom v Trzinu, s katerimi uspešno sodelujemo že vrsto let. Zahvala gre tudi vsem ostalim, ki se na kakršenkoli način vključujejo v delo društva. Posebna zahvala pa gre nepogrešljivim članicam in članom društva, ki se trudijo za uresničevanje programa.

Sonja Mušič,
članica DPM Trzin

Imamo novo ime

RAZVOJNI CENTER SRCA SLOVENIJE

»Ponosni in veseli smo,« so bile prve besede sodelavcev, ko se je Center za razvoj Litija preimenoval v RAZVOJNI CENTER SRCA SLOVENIJE. S partnerskimi občinami želimo tudi v prihodnosti skupaj uspešno razvijati znamko Srce Slovenije.

**RAZVOJNI CENTER
SRCA SLOVENIJE**

DEVELOPMENT CENTRE
OF THE HEART OF SLOVENIA

Tudi v Trzinu bodo višje cene komunalnih storitev

PRODNIK

Javno komunalno podjetje

Javno komunalno podjetje Prodnik je eno od najuspešnejših podjetij v Sloveniji na področju ravnanja z odpadki, oskrbe s pitno vodo in odvajanja odpadne vode. Še posebej dobre rezultate pa podjetje dosega na področju zmanjševanja odlaganja nepredelanih mešanih odpadkov. Strokovnjaki podjetja so vključeni v različne projekte s področja komunalne dejavnosti na državni ravni. Direktorja smo povprašali o poslovanju podjetja, o prihajajočih spremembah načina zaračunavanja komunalnih storitev in kaj nam bodo te spremembe prinesle.

V podjetju ste se bili v letu 2008 primorani spopasti z novim pristopom do ravnanja z odpadki, kar je pomenilo ogromno sprememb tako za podjetje kot tudi za prebivalce občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče. Kakšne so bile te spremembe in kako so se obnesle v praksi?

Leta 2008 je poteklo okoljevarstveno dovoljenje odlagališču odpadkov v Dobu, zato smo ga morali zapreti. Za prevzem mešanih komunalnih odpadkov so se občine dogovorile z Mestno občino Celje, bivše odlagališče pa smo spremenili v zbirni center za odpadke. V Celju, kjer odpadke predelajo in odložijo, je zagotovljeno ravnanje z odpadki v skladu z evropskimi standardi in slovenskimi predpisi.

Sočasno smo uvedli novo, sodobnejšo strategijo ravnanja z odpadki, katere glavna ideja je bila ločeno zbiranje določenih vrst odpadkov pri vsakem uporabniku, kot je že dolga leta uveljavljeno v razvitih evropskih državah. Kljub nekaterim manjšim nasprotovanjem, predvsem na področju bioloških odpadkov, se je strategija izkazala za uspešno in pametno naložbo, kar dokazujejo tudi letni podatki o ločeno zbranih odpadkih. Predvsem pa je pomembno, da so naši uporabniki zadovoljni, da jim je omogočeno, da tudi sami nekaj storijo za ustrezno ravnanje z odpadki. Po enaki poti nam je sledila večina komunalnih podjetij v Sloveniji. Zaradi te strategije so cene za ravnanje z odpadki od leta 2008 do danes lahko ostale nespremenjene.

Ljudje se premalokrat zavedamo, da napredek v razvoju in varovanju okolja prinaša večje stroške. Poleg tega pa je zmotno tudi prepričanje, da za oddane odpadke, kot je embalaža, podjetje prejema plačilo od prevzemnika. Realnost je ta, da smo kot izvajalec javne službe skladno z zakonodajo zbrano embalažo dolžni brezplačno prepuščati družbam za ravnanje z odpadno embalažo. Pri zbiranju bioloških odpadkov smo velik korak naredili tudi z nakupom vozila za zbiranje odpadkov z vgrajenim sistemom za pranje posod, kar je zopet povečalo zadovoljstvo naših uporabnikov.

Vsako področje, s katerim se v podjetju ukvarjate, ima na vodilnem mestu strokovnjaka, ki se na tematiko dobro spozna, kar je razvidno iz učinkovitosti vodenja posameznih področij in posledično uspešnosti celotnega podjetja. S čim se pretežno ukvarjajo vodje področij v podjetju?

Vsekakor je na prvem mestu zagotavljanje kakovosti storitev in strokovno delo na posameznem področju. Potrebno se je zaveda-

ti, da so inženirji, zaposleni v podjetju, vsakodnevno odgovorni za to, da lahko uporabniki nemoteno uporabljajo zdravo pitno vodo ter da je odvod odpadne vode in ravnanje z odpadki ustrezno urejeno. Dejstvo je, da je zakonodaja na področju okolja zelo obsežna, kompleksna in zahtevna. Zaposleni skrbijo za to, da je izvajanje storitev na najvišjem možnem nivoju, predvsem pa, da je stalno v skladu z zakonodajo in ostalimi predpisi.

Več let že sodelujete z nekaterimi vrtci, kjer otrokom na poučen in zanimiv način prikažete, kako pomembno je ločevanje odpadkov in skrb za pitno vodo. V preteklem letu ste tudi prvič pripravili obsežno akcijo za učence od 1. do 4. razreda osnovnih šol v vseh petih občinah, v kateri ste jih navdušili za okoljsko problematiko, letos pa boste akcijo tudi ponovili in jo še nadgradili. Kakšen je bil vaš pristop in kakšne rezultate ste dosegli ter kako ocenjujete vpetost naših najmlajših v obravnavano tematiko?

Da je skrb za okolje pomembna in včasih tudi zabavna, se strinjajo tudi naši najmlajši. Za osnovnošolce od 1. do 4. razreda smo pripravili posebno spletno stran, kjer na zabaven način ločujejo odpadke in se preko kviza preizkusijo v znanju o pitni vodi in odpadnih vodah. Podobno kot lansko leto tudi letos pripravljamo posebno akcijo za osnovnošolce do 4. razreda, ki se preko naše maskote Grini učijo in nadgrajujejo svoje znanje o skrbi za okolje.

Navdušeni smo nad odzivi tako osnovnošolcev kot tudi otrok iz vrtcev, saj se zavedajo, da je ločevanje odpadkov pomembno, še bolj pomembna pa je skrb za čisto pitno vodo. Grini je pravi junak med našimi najmlajšimi, saj upoštevajo njegove nasvete in kaj uporabnega naučijo tudi starše.

Cilj naših akcij, ki jih pripravljamo za otroke, je, da jim približamo tematiko o skrbi za okolje in da jim pokažemo, da je učenje o odpadkih in pitni vodi lahko tudi zabavno. Srečo imamo, da na tem bojnem polju nismo sami, saj jih že starši, učiteljice in vzgojiteljice učijo o teh temah. Vsekakor pa tudi občine podpirajo to področje, kar pokažejo tudi z dogodki, ki jih same organizirajo in na katerih z veseljem sodelujemo. Veseli smo, da se veliko mladih zaveda pomembnosti skrbi za naravo in okolje, in upamo, da jih bo osvojeno znanje spremljalo tudi v času odraščanja.

Kot dolgoletni član Zbornice komunalnega gospodarstva in predsednik Komisije za pitno vodo ste dobro seznanjeni s problemom komunalne infrastrukture tudi drugje po Sloveniji. Kakšne so vaše ocene trenutnega stanja in kakšno rešitev vidite?

Žal je stanje na tem področju izredno slabo. V Sloveniji je na splošno ogromno težav z dotrajanimi cevovodi, posledica tega pa je relativno veliko število okvar in velike izgube pitne vode med distribucijo. Tudi občine, kjer podjetje Prodrik izvaja javne službe, glede tega niso nobena izjema. Uporabniki to občutijo kot občasne prekinitve oskrbe z vodo, kar je seveda zanje velik problem. Ker so se ustrezne državne institucije zavedale tega problema, so naročile študijo, ki je pokazala, da je stanje obstoječega vodovodnega in kanalizacijskega omrežja slabo, glavni razlog pa tiči v dejstvu, da se je v zamenjave dotrajanih delov teh sistemov zaradi prenizkih cen komunalnih storitev vlagalo premalo. Vlada je na te ugotovitve reagirala tako, da je z letošnjim letom omogočila občinam, da postavijo cene komunalnih storitev na raven, ki bo omogočala tudi zamenjavo dotrajanih delov vodovodnih in kanalizacijskih omrežij. Slika stanja danes kaže, da so nizke cene oskrbe s pitno vodo ter odvoda odpadnih voda povzročile, da je kljub ugodnim kratkoročnim učinkom nižjih položnic za uporabnike prišlo do tako slabega stanja vodovodnih in kanalizacijskih sistemov, da je mogoča sanacija le-teh le ob stalnem vlaganju sredstev v obnovo šele v naslednjih dvajsetih letih. Osebnostno menim, da interes uporabnikov pitne vode iz javnega vodovoda ni čim nižja cena, ampak takšna cena, ki omogoča normalno oskrbo s pitno vodo ne le danes, ampak tudi jutri. Tudi naši otroci imajo namreč pravico, da v prihodnosti pijejo vodo iz pipe.

Kakšna je situacija na področju cen v podjetju danes?

Mnogo ljudi se vznemirja glede bodoče višine cen komunalnih storitev, nihče pa ne pomisli, da so bile zadnje spremembe cen na področju oskrbe s pitno vodo v letu 2001, na področju kanalizacije pa še pred tem. Zaradi zamrznitve usklajevanja cen s strani države je bilo v preteklosti nemogoče prilagajati cene rasti stroškov pri izvajanju javnih služb, zato je prišlo do situacije, ko občine zaradi prenizkih cen niso mogle vlagati v posodobitve infrastrukture, ki so nujno potrebne. Tako je na primer na področju oskrbe s pitno vodo še vedno kar nekaj vodovodnega omrežja iz slabih salonitnih cevovodov, ki jih je nujno potrebno v čim krajšem času zamenjati. Prav tako brez ustreznih zamenjav cevovodov ni mogoče zmanjšati vodnih izgub in povečati varnosti sistemov za oskrbo s pitno vodo.

Če vzamemo za primer ceno goriva, ki predstavlja sorazmerno velik strošek za komunalna podjetja, se je cena dizelskega goriva samo v zadnjih petih letih dvignila za več kot 50 odstotkov. Cene komunalnih storitev pa so ostale na enaki ravni. Zato smo bili primorani v procese racionalizacije in reorganizacije poslovanja. A tega ne moremo početi v nedogled, ne da bi se začele kazati posledice v kakovosti storitev.

O spremembah in poenotenju oblikovanja cen komunalnih storitev za celotno območje Slovenije se je v javnosti začelo govoriti novembra 2012, s 1. 1. 2013 pa je stopila v veljavo tudi Uredba o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja. Kakšne spremembe na tem področju lahko pričakujejo občanke in občani občin Domžale, Mengeš, Trzin, Lukovica in Moravče?

Spremembe cen bodo temeljile na določenih Uredbe o metodologiji za oblikovanje cen storitev obveznih občinskih gospodarskih javnih služb varstva okolja, ki so jih občine in komunalna podjetja dolžna uveljaviti najkasneje do aprila leta 2014. Tako bo nova cena storitev javne službe oskrbe s pitno vodo in odvoda odpadnih voda sestavljena iz omrežnine in vodarine oz. kanalščine. Omrežnina bo omogočala občinam zamenjavo dotrajanih vodovodnih in kanalizacijskih sistemov, vodarina in kanalščina pa sta tista dela cene, ki bosta pokrivala stroške izvajanja javne

službe in se bosta uporabnikom zaračunala glede na dobavljeno količino pitne vode.

Uredba natančno določa način oblikovanja cen za vso Slovenijo, prepoveduje pa deljenje cen komunalnih storitev na gospodinjstvo in gospodarsko tarifo, tako da bodo cene za vse uporabnike enake. Cene bodo določili občinski sveti za področje posamezne občine.

Glede višine vodarine, kanalščine in smetarine uporabnikom lahko zagotovimo, da ne bo prišlo do znatnih dvigov cen, tako da lahko povprečno gospodinjstvo po sprejetju novih cen računa le na nekaj evrov višjo položnico kot do sedaj. Za gospodinjstva se bodo občine verjetno odločile za postopno uveljavljanje omrežnine za vodovod in kanalizacijo, kar naj bi trajalo približno eno leto, do takrat pa bodo občine subvencionirale omrežnine gospodinjstvom do polne cene. Za gospodarske subjekte pa bo omrežnina uvedena naenkrat, saj subvencioniranje gospodarskih subjektov ni dovoljeno.

V kakšnem stanju je cevovod vodovoda na območju Trzina; koliko dotrajanih cevi bo še potrebno zamenjati, koliko večje premere potrebujejo in zakaj se na območju obrtne cone pojavlja v vodi pesek?

Dolžina javnega vodovoda v občini Trzin je dobrih 24 000 metrov, od tega je približno 10 odstotkov cevovodov še vedno iz salonitnih cevi. V letu 2012 je bilo obnovljenih 229 metrov vodovodnega omrežja in vzporedno 320 metrov hišnih priključkov.

Stanje vodovodnega omrežja v centralnem domžalskem sistemu, katerega del je v celoti občina Trzin, se je v zadnjih nekaj letih enakomerno izboljševalo, kar se najbolj odraža v postopnem zmanjševanju vodnih izgub. Če želimo začrtani trend nadaljevati, moramo poskrbeti za intenzivno obnovo vodovodnega omrežja.

Trenutni profili cevovodov ustrezajo dejanskim potrebam uporabnikov pitne vode na območju občine Trzin. Vgradnje večjih premerov cevi ne načrtujemo, saj za to ni potreb, razen v določenih odsekih primarnega vodovodnega omrežja, kjer je potrebna zamenjava zaradi dotrajanosti in delovanja hidrantnega omrežja.

Na omrežju je najbolj problematična starost cevovoda, material in način polaganja. Veliko hišnih priključkov je iz pocinkanih vodovodnih cevi, ki so zaradi korozije in blodečih tokov razpadle, zato težimo k temu, da se v okviru investicijske gradnje pristopa tudi k zamenjavi le-teh. Pocinkani priključki so razlog za velik del vodnih izgub, ki jih beležimo vsako leto.

Občasno se pojavlja prisotnost peska na območju IOC Trzin. Razlog za to sta v veliki meri slab nadzor in izvedba konec devetdesetih let preteklega tisočletja. To pomeni, da ni ustreznih blatnikov in da hišni priključki niso pravilno izvedeni. Po naših podatkih gre za pesek, ki je v omrežje prišel med gradnjo naselja Onger konec prejšnjega tisočletja in se zadržuje v depresijah. Zaposleni v podjetju se z občasnim izpiranjem trudimo izboljšati stanje, spomladi 2012 pa je bila izvedena montaža čistilnega kosa za celotno IOC.

Zdrava pitna voda postaja ogrožena dobrina, zato jo je potrebno z vso odgovornostjo zaščititi ter zagotoviti zadostne vire za vzdrževanje zastarelih sistemov in nadaljevati z aktivno politiko ozaveščanja prebivalstva.

Intervju pripravila Lea Bernot

Na zboru članov turističnega društva opozorili na nekatere napake

Pred zborom predavanje o spomladanskih zasaditvah

Delovno predsedstvo zbora Turističnega društva.

Mesec marec, znanilec pomladi, ki letos to žal ni, pa vseeno zavezuje predsednike društev, da skličejo in izvedejo zbor članov. In tako smo se člani TD Kanja Trzin, kot zadnji, zbrali v četrtek, 28. marca, v CIH na srečanju.

Že drugo leto smo se zaradi bolj tanke denarnice, kar smo slišali tudi v poročilu o financah, odpovedali tradicionalni pogostitvi, smo pa imeli pred pričetkom v dvoranci Marjance Ručigaj zanimivo predavanje. Obiskal nas je predsednik Društva Ajda gospod Jože Grabljevec in spregovoril o biodinamiki, domačih sortah in semenih za spomladansko zasaditev. Z zanimanjem smo med ostalim poslušali o zastirkah na obdelovalnih površinah, ki preprečujejo izsušitev zemlje, zaraščanje s plevelom in omogočajo obilnejši pridelek.

V nadaljevanju pa je zbor članov društva potekal po ustaljenih pravilih: izvolitev delovnih organov in poročila o delu v preteklem letu. Če smo slučajno na kakšno prireditev ob vsej obilici bogate dejavnosti našega društva mogoče že malo pozabili, sta nas na to spomnili predsednica in tajnica.

Iz poročila mentorja rezbarjev smo slišali, in vsi udeleženci, ki smo delali na sejmu Turizem in prosti čas, smo se strinjali, da bi bilo bolje dobiti skupni prostor za predstavitev občine in delavnic, ne pa da spadamo kot predstavniki občine pod Osrednjo slovensko regijo, delavnice pa pod TZS. S tem se samo drobi prepoznavnost kraja, po izkušnji preteklega leta pa vemo, da se moramo na svojo predstavitev še veliko bolje pripraviti.

Likovna sekcija pod novim mentorjem je šele pričela z delom, lanska predstavitev v gradu Jablje pa je bila pohvaljena.

Folklorna skupina Trzinka bo maja praznovala že peto obletnico, zato se pripravljajo na samostojni nastop, pri prikazu novih plesov pa bi potrebovali tudi nove noše.

Vezilje so delavne in finančno nezahtevne, čeprav bi se rade na stojnicah predstavile enotno oblečene, to je v stilu vaške slavnostne obleke, in tako še bolj pripomogle k prepoznavnosti naše občine.

Komisija za urejenost kraja pa je lani organizirala že 11. podelitev priznanj za prispevek k lepši, urejeni podobi Trzina. Dejavnost komisije povezuje občane ne glede na strankarsko pripadnost ali na stare in nove Trzince, združuje krajanje, ki so ljubitelji cvetja in urejenega kraja. In zato se sprašujem, kako je mogoče, da je

bila ta prireditev do sedaj Občini pomembna in finančno ocenjena ter dotirana samo s petino porabljenih sredstev za organizacijo prireditve, ki zapolni dvorano kulturnega društva in na kateri se povežejo izvajalci iz trzinske osnovne šole, glasbene šole, plesalci, nastopajoči iz okolice in ne nazadnje so predvajani tudi prekrasni kolaži ureditve okolice domov in balkonov nagrajencev ter naše okolice.

Še najbolj pestro pa je bilo razpravljanje pod točko razno, ko smo najprej na predlog, da naj bi članice prostovoljno darovale potice in pecivo na raznih prireditvah, slišali, da je to v našem društvu že običajna praksa, malo kdo tudi vzame denar za material, mogoče pa bi morali na željo članov na vidno mesto obesiti seznam dobrotnikov. Še bolj vroče pa je bilo po razlagi urednika Odseva, zakaj v letošnjem letu člani odbora še nismo prejeli simboličnega plačila za prispevke. Po razpravi, kaj naj bi se plačevalo in kaj se smatra za reklamo, je večina menila, da je obveščanje občanov osnovni namen časopisa in da se s prispevki predstavnikov društev obvesti bralce, kaj se dogaja v kraju. Mogoče se kakšnega bralca s člankom privabi na obisk prireditve ali ga celo zamika sodelovanje, kar je še kako dobrodošlo. Brez obveščanja pač ljudje ne vedo, kako bogato in kvalitetno je naše društveno in družabno življenje. Premalo obveščenosti se pozna tudi pri vedno slabši udeležbi in seveda sklepčnosti skoraj na vseh zborih članov trzinskih društev, zato se mora pogosto uporabiti točka iz pravilnikov o prisotnosti po določenem času. Pa saj vendar vemo, da je Odsev od vseh, ki v občini obveščajo o dogodkih, tisti, ki poteka na največ trzinskih vrat, pa ne glede na to, kdo piše in ali je za to plačan ali ne.

cx

Jože Grabljevec je spregovoril o bio pridelavi hrane.

Napovednik TD Kanja za april in maj

23. april – avla CIH ob 19.00

TD Kanja – razstava rezbarskih izdelkov

26. april do 5. maj

Razstava cvetja in predstavitev občin, Volčji Potok

4. in 5. maj

XIV. Florijanov sejem

14. maj - avla CIH ob 17.00

Vrtec Žabica in TD Kanja: Z igro do prvih turističnih korakov

17. maj - Kulturni dom Trzin ob 19.00

5. let Folklorne skupine TD Kanja

Teden zdravja

Vključitev TD Kanja v občinski program

Kraljestvo ljudske dediščine

Vreme je krivo za vse! Ne ozira se na visoke jubileje in odlične predavatelje. Torej, snežilo je kot za stavo, pa vendar se nas je na materinski dan v dvorani Marjance Ručigaj zbralo kakih ducat, ki smo kljubovali naravi in drugim »višjim silam«. V vzdušju prasketajočega kamina, zavite v pravljico odejo, ki so nam jo stkala bajeslovna bitja, nas je predavateljica Dušica Kunaver popeljala v davnino: pa ne v tisto šolsko zgodovino, marveč v kroniko ljudskega izročila, ki, žal, kot ugotavlja skrbna zbirateljica in zakladničarka sporočil iz slovenske preteklosti, izginja tudi iz šolskih programov in učbenikov. In tej ljudski modrosti smo se v nadvse prijetnem domačem vzdušju dali podučiti, da skriva marsikatero resnico, »krasne moralne norme« (nagrajen si za dobra dela, pohlep je kaznovan), ki bi jih tako zelo potrebovali tudi dandanes.

Predavanje nas je uvedlo v prvo od številnih prireditev in druženj, ki jih trzinski planinci pripravljajo ob 30-letnici društvenega delovanja PD Onger Trzin. Poti pa niso pričeli visoko na vršacih, temveč so gore in ljudi želeli najprej predstaviti v njihovi prvinskosti na malce drugačen način. Enkratna »romantična etnologinja«, kakor Kunaverjevo nekateri radi poimenujejo (je pa Dušica še veliko več), nam je na poti do zlatorogovega kraljestva natresla nešteto primerov iz našega izročila, »praspomine«, da smo kot začarani še po koncu predavanja skupaj obsedeli in paberkovali.

Teško bi takole na kratko strnili vse, saj je iz nje kar vrelo. Mnogokrat so se v prepletu poganskega in krščanskega, iz skupnega indoevropskega izročila in verovanj v naših pripovedkah znašli velikani (prišleki so jih imenovali ajdi), zmaji (tudi zlatorogov zaklad pod Bogatinom naj bi bil v zmajevem varstvu), pa povodni možje, vile (v nasprotju z Disneyjevimi, ki so brez kulturnega ozadja), škrtati, divji možje, kruh, ajda ... Ja, prav ajdovo zrno je naše staroselce pripeljalo v te kraje (Ajdovščina, Ajdna, ajdovska deklica). In ko se vsa Evropa boji gora – tam so vendar uroki, čaravnice – se porodi najdragocenejša gorska pripoved evropske zgodovine, zgodba o divjem kozlu (slovenska sveta žival), zgodba o zlatorogu. Konec 19. stoletja je doživela 50 izdaj (opere, operete, drame, prevodi ...), »Evropa je dobesedno ponorela.«

Zgodbo in njen nauk poznamo vsi, sledovi zlatorogovega besnega divjanja so še danes vidni v razritih trentarskih gorah, kjer pozornemu očesu vendarle ne uidejo ostanki krasot njegovega kraljestva. Predavateljica neizmerna ljubezen do ljudskega je odprla nova obzorja tudi manj podučnim. Prav gotovo je bilo eno od sporočil tudi to, da moramo bistvo zgodb znati razbrati sami.

Resnico smo na koncu iskali tudi v ljudskih pesmih, ki smo jih družno (in ubrano) zapeli iz pesmarice »Pesmi pod lipo domačo«, ki jo je predavateljica potegnila iz svoje »malhe presenečenj«. Ali ste kdaj ob prepevanju pomislili, kako so naše ljudske pesmi usklajene z naravo? Ne? Pa je tako na dlani – le Dušico Kunaver bi morali poslušati, pa bi se spomnili: seveda, na Gorenjskem so bolj poskočne (Židana marela), kot se gre po hribu gor in dol, na Štajerskem se pojejo tako na široko, kakršne so ravnine ter reki Drava in Mura (Pojdem na Štajersko), v Beli krajini pa so valovite kot Kolpa (Lepa Anka kolo vodi) ...

Da pa ne bomo ostali samo pri izročilu, ki za nekatere nima marketinške vrednosti, nas je predavateljica opozorila tudi na to, kaj naš turizem zamuja. Kaj vse so Angleži osvojili le z Arturjem in Robinom Hoodom. Pa mi? »Kdo še ima Petra Klepca, kralja Matjaža in druge pripovedi, v katerih je toliko narodne samozavesti!« Kaj drugega je turizem kot združitev naravnih lepot in kulturne dediščine?

Domov smo odšli še bolj zaverovani v svoje sposobnosti, moči in znanja, ponosni na svoje korenine in trdno prepričani, da je naša dediščina naložba za prihodnost naroda. Deviza, ki je ne gre tako zlahka zapraviti! Medgeneracijsko vezivo, zgodovinski spomin naroda, ki nas opredeljuje v času in prostoru. Brez ljudskega izročila, zlatorogov in toplarjev, samozavestnih lepih Ank in Ribničanov Urbanov, pod Peco spečih krajev Matjažev in neustrašnih Petrov Klepcev, pa ajdovskih deklic ne bi bilo klenosti robinhoodskega naroda, ki se je v butični nakladi postavil ob bok velikim nacijam z morda veliko skromnejšo kulturno in naravno dediščino, ki pa so jo znali bolje unovčiti in »prodati«.

In ne pozabite, kar je dejal že veliki Einstein: »Če želite, da bi bili vaši otroci bistri, jim pripovedujte pravljice. Če želite, da bi bili vaši otroci izjemno bistri, jim pripovedujte še več pravljic.« Pa naj bodo tudi iz domačega ljudskega izročila! Zato naj zaključim z uvodom v Slovenske bajke in pripovedke, ki jih je v samozaložbi zbrala Dušica Kunaver (1999):

»Tako čudovito lepa dežela, kot je naša, je lahko nastala le v bajki. Naše gore ne bi bile tako velike, če jih ne bi gradili velikani, naša jezera ne bi bila tako lepa, če jih ne bi oblikovale lepe gorske vile, tolmeni naših rek ne bi bili tako globoki, če v njih ne bi imeli povodni možje svojih kristalnih palač, in narod, ki biva na naši zemlji, ne bi bil tak, kakršen je, če dolga stoletja ne bi veroval v vsa ta in stotera druga bajna bitja, dobra in zla. Ta so mu pomagala z nasveti, ga učila življenjskih vrednot, ga ščitila in vzbujala strah, ga učila gostoljubnosti, svarila pred požrešnostjo, ošabnostjo, mu vlivala tolažbo in mu ohranjala vero v pravičnost.

Kako so nastale naše gore, jezera, reke? Kako je naš kraj dobil ime? - se je spraševal naš ded.

Te stare pripovedi so se ohranile vse do danes. Dolga stoletja so prehajale iz rod v rod, iz ust do ust, ohranjale v sebi ljudsko dušo in ostale dragocen dokument narodove misli, modrosti naših prednikov in razlaga pravil življenja v davnih dneh. Ljudstvo si je v pripovedih vestno beležilo dogodke svoje zgodovine, svoja opažanja in verovanja vse od tedaj, ko je ajdovo zrno pripeljalo naše prednike v deželo, kjer je pod toplim soncem v treh dneh ozelenelo.»

Nataša Pavšek

Povabilo članom turističnega društva

Člane TD Kanja Trzin vabimo, da v času dežurstva na sedežu društva, v Centru Ivana Hribarja, poravnajo članarino za leto 2013, ki znaša za odrasle 10 EUR, za mladino 1 EUR.

Marljivi gasilci

Operativci smo imeli 9. marca praktične vaje. Pri vajah smo trenirali taktiko reševanja pri notranjih požarih, reševanje pogrešane osebe v objektu ter gašenje s trodelno lestvijo. Delali smo tudi z infrardečo kamero. Ta se uporablja za iskanje žarišča požara ter prednostno za iskanje pogrešanih oseb pri notranjih požarih, kjer je ob razvitem požaru vidljivost v prostoru nična.

22. marca smo se udeležili skupščine Gasilske zveze Domžale, na kateri smo izvolili novo vodstvo za sledeči petletni mandat. Za predsednika Gasilske zveze Domžale je bil izvoljen Stane Keber iz PGD Domžale, za poveljnika pa je bil znova izvoljen Matjaž Merkužič, član PGD Studenec.

23. marca smo se ob 9. uri zbrali člani našega društva, da smo se skupaj z ostalimi društvi in krajanji kot prvi v Sloveniji **udeležili čistilne akcije.** Počistili smo okolico gasilskega doma in ostalim udeležencem pomagali z odvozom zbranih odpadkov. Akcijo smo ob 14. uri zaključili s toplim obedom v okrepevalnici Bor.

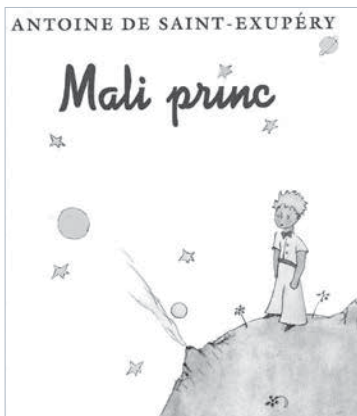
30. marca smo šli »pošpricat« našega člana Franca Mušica za njegovo 80-letnico. Ob praznovanju okroglega jubileja mu želimo obilo zdravja in nadaljnje sodelovanje z našim društvom.

Kot je že znano, imamo vsak četrtek ob 17. uri gasilske vaje za otroke in mladino. Vse dodatne informacije pa lahko dobite na telefonski številki 041 877 972 (Tomaž Dane – inštruktor za otroke in mladino).

Člani operativci smo se 5. in 6. aprila na Rogli udeležili strokovnega izobraževanja, že 7. po vrsti, im. Stevčevi dnevi. Tokrat jih je organizirala Gasilska zveza Gorenjske. Na seminarju so vrhunski domači in tuji predavatelji predstavili zanimive teme s področja gasilstva ter zaščite in reševanja. Obenem so strokovni dnevi tudi priložnost za druženje in izmenjavo izkušenj. S srečanji gasilci ohranjamo tudi ime Borisa Stevanoviča, gasilskega strokovnjaka, ki nas je pred sedmimi leti nepričakovano zapustil. Boris je bil v gasilski stroki sinonim za nesebično širjenje znanja. Ob različnih priložnostih je omenjal naslednji stavek: »Znanje je verjetno edina dobrina na svetu, ki ruši klasično ekonomsko teorijo.« Namreč, bolj ko znanje delimo z drugimi, več ga je. Ta misel vodi organizatorje, da vsako leto priredijo strokovne dneve za gasilce.

Dušan Kosirnik

še dobro, da sem spustila vse tiste številke o nakladah, prevodih in prodajah, ki nam toliko povedo, kajne? »Odrasli imajo radi številke.« Mali princ bi me v svoji otroški čistosti zdajle oštel – naj raje povem o svoji roži. Ja, otroci morajo z odraslimi precej potrpeti.

Mali princ je povest, (navidez) napisana za otroke, vendar (zares) za vse otroke, tudi tiste, ki prebivajo v odraslih. Prijateljstvo, ljubezen, vdanost, odgovornost, vztrajnost, srčnost, resnicoljubnost kljubujejo problemom sodobnega človeka: osamljenosti, nečimrnosti, odtujenosti in brezupu.

»Kdor hoče videti, mora gledati s srcem.«

Pred sedemdesetimi leti je izšla ena najbolj znanih in priljubljenih knjig vseh časov, povest Mali princ, ki jo je napisal in ilustriral francoski pisatelj in pilot Antoine de Saint-Exupéry (1900–1944). Verjetno takrat nihče ni predvidel takega uspeha, saj je najbolj brana francoska knjiga pa tudi najbolj prevajana (za naš prevod je poskrbel Ivan Minatti) in tudi ena najbolj prodajanih knjig na svetu.

Aha, pa sem se zalotila pri zapisovanju besed za odrasle; še dobro, da sem spustila vse tiste številke o nakladah, prevodih in prodajah, ki nam toliko povedo, kajne? »Odrasli imajo radi številke.« Mali princ bi me v svoji otroški čistosti zdajle oštel – naj raje povem o svoji roži. Ja, otroci morajo z odraslimi precej potrpeti.

Mali princ, ki med raziskovanjem sveta pristane tudi na Zemlji, v puščavi sreča pilota, in medtem ko se ta trudi popraviti letalo, pripoveduje svojo zgodbo. Opiše mu svoj planet (za odrasle učeno zveneče B 612) in zaupa, da se je zaljubil v skrivnostno vrtnico. Ker je opazil, da si ga roža hoče povsem prisvojiti, se odloči, da zapusti planet in gre spoznat še preostali svet. Pred Zemljo obišče šest asteroidov, kjer sreča kralja brez podložnikov, domišljavca, ki se je na svojem nenaseljenem planetu imel za najbolj čudovito bitje, pijanca, ki je pil zato, da bi pozabil na sramoto, da je pijanec, poslovneža, ki je nenehno prešteval zvezde in trdil, da so njegova last, svetilničarja, ki se vsaj s seboj ni ukvarjal (z njim bi lahko bil celo prijatelj) in starega geografa, ki mu priporoči obisk našega planeta. Po obiskih planetov mali princ ugotovi, da so odrasli res zelo čudni. Ker pa pristane v puščavi, misli, da je tudi Zemlja nenaseljena. Sreča rumeno kačo, ki mu reče, da ga lahko vrne domov. Zelo ga potre, ko ugotovi, da njegova vrtnica ni edina na svetu. Potolaži ga lisica, ki mu z modrostjo, da je bistvo očem nevidno, ker zares vidimo samo s srcem, pojasni, da je njegova vrtnica vseeno edinstvena, ker jo ljubi. Princu se stoji po njej in gre k rumeni kači, ki mu je obljubila, da ga bo vrnila domov. Pilota, s katerim sta se spoprijateljila, prosi, naj nikar ne gleda, ko bo odhajal ...

V ljudeh, ki jih med spoznavanjem sveta sreča, lahko prepoznamo najslabše človeške lastnosti: sebičnost in gospodovalnost (kralj), ošabnost in samovšečnost (domišljavec), zakoreninjenost slabih navad in zaprtost vase (pijanec), prevzetnost in pogoltnost (trgovec); v srečanju z geografom mali princ spozna, da se ljudje menimo le za druge, ne poznamo pa samih sebe. Tudi na Zemlji ob srečanju s kretničarjem spozna, da odrasli niso nikoli srečni

kjer so, zato neprestano potujejo, otroku pa je že dovolj majhna pozornost in že so srečni. Pilot pa je kljub temu uspel ohraniti otroka v sebi in zato sta postala prijatelja.

Bistvo zgodbe je skrito v vrsticah, ki jih izreče lisica:

»Čuj mojo skrivnost. Zelo preprosta je: Kdor hoče videti, mora gledati s srcem. Bistvo je očem nevidno.«

Ključni stavek Malega princa ponuja modrost, ki smo jo, čeprav velikokrat izrečeno, danes pozabili. Živimo v času, ki stavi vse na zunanji videz, na tisto, kar je očem vidno, kar lahko pokažemo. V naprežanju za materialnimi dobrinami in lažnimi ideali blaginje ostajamo na površju in zgubljamostik z ideali, ki jih zagovarja knjiga, izgubljamostik čustva, iskrenost, preprostost ... Danes rože, ki je bila smisel življenja Malega princa, vedno težje prepoznavamo, kaj šele da bi se ji posvetili in jo dnevno zalivali. Mali princ nam vrne modro lisico, ki želi biti udomačena (ljubljen), uči nas potrpljenja, pristnega prijateljstva, uči nas, da nas lahko osrečijo tudi majhne stvari. Zato, če stopi k vam deček, če se ljubko smehlja, če ima zlatorumene lase in šal, če vam ne odgovori, ko ga kaj vprašate, nikar ne recite, da nimate zanj časa.

Žalostno je, če pozabiš prijatelja. Vsak pač ni imel prijatelja.

Dokler živijo otroci v nas, bomo vedno znova znali prisluhniiti zgodbi zvezdnega princa, ki nam bo, pilotom, strmoglavljenim v duševni puščavi, pomagal popraviti peruti našega srca, da bomo z njim gledali, kajti »dobro vidimo samo s srcem«.

Iz pisateljevega življenja

Zanimivo je, da je tudi Saint-Exupéry 1944 med pilotiranjem zavezniškega letala v severni Afriki izginil in tudi njegovega trupla nikoli niso našli, tako kot pilot v njegovi povesti ne najde prinčevega trupla. Čeprav je ljubil leposlovje, ga je kot dečka že zgodaj zanimala znanost, predvsem fizika. Tako je kot mladenič pisal pesmi, hkrati pa študiral Newtonove spise. Njegov življenjepis je bil poln naglih sprememb in dogodkov. Prav posebna dogodivščina je bila, kako je prišel do letalske kariere, ki ga je vodila na različne konce sveta, skozi manjše in večje nevarnosti. Letalstvo mu je odprlo nov svet, iz katerega je črpal literarno snov. Nekaj iztočnic za Malega princa je gotovo našel v libijski puščavi, kjer je obtičal s pokvarjenim letalom. Srečo je imel potem še enkrat, ko se je tik pred 2. svetovno vojno ponesrečil z letalom. Poznavalci pravijo, da je takrat nastalo njegovo najboljšo delo »Terre des Hommes« (Veter, pesek in zvezde).

Saint-Exupéry je pisal Malega princa med vojno viхро, pravzaprav daleč stran od nje, preko luže, kamor se je umaknil v samotno življenje, razočaran nad vojno, ki je »kužna bolezen kakor tifus«. Vero v človeka je ponovno našel skozi igro z otroki; to družjenje je gotovo vplivalo na nastajanje te prizrčne knjige. Knjige, ki jo enostavno moramo imeti na knjižni polici – da ne bomo drug od drugega bolj oddaljeni kot zvezde. Da bomo znali videti backe skozi zaprte škatle. Da nam odraslim ne bo treba zmeraj razlagati. Da bomo uporabili preprosto modrost otrok, ki jo ljudje z odrasčanjem pozabimo. Da bomo prestali vsaj preizkus s sliko številka 1 (se še spomnite, kakšna je videti boa, ki prebavlja slona, od zunaj?).

Knjižne niti stkala: Nataša Pavšek

Na Krasu

Prva aprilska sobota, čeprav je april že pomladni mesec, ni obetala nič kaj prijetnega dne. Sivo nebo se je spustilo nizko nad zemljo, iz oblakov je rahlo pršilo, jutro je bilo hladno in neprijazno. Kdor je videl skupino ljudi, ki se je zbrala že pred sedmo uro pri Mercatorju in čakala na avtobus, si je najbrž mislil: "Til si pa za izlet niso izbrali najbolj posrečenega dne!" Pa se je, v veliko veselje vseh udeležencev, tudi tokrat potrdil rek, da ne gre soditi dneva pred večerom.

Izlet je pripravilo društvo Trzin je naš dom, kam nas bo vodila pot, pa je predlagal naš član Jože Jerman. Prepustili smo mu vso organizacijo, saj je navdušen popotnik, pohodnik, planinec in izkušeni jamar. Vodenje je vzel zelo resno. Komaj je avtobus speljal, nas je pozdravil in predstavil cilj sobotne poti. Še preden smo bili na avtocesti, nam je že razlagal posebnosti in zanimivosti reke Ljubljanice, njenih številnih izvirov (kar sedemkrat priteče

na dan, vsakič pod drugim imenom), pomena, ki ga je reka imela za ljudi v svoji dolgi zgodovini, izvedeli smo veliko o Ljubljanskem barju, pa še marsikaj drugega.

Z avtoceste smo zavili proti Logatcu in prvi postanek je bil na parkirišču ob robu Planinskega polja. Ogledali smo si poplavljenopovršino, ki v resnici kaže podobo jezera, iz katerega molijo le vrhovi krošenj dreves. Ponekod doseže globina tudi do šest metrov in voda najbrž še lep čas ne bo poniknila v globine. Res je neverjetno, v kaj se spomladi ob obilnih padavinah spremenijo kraška polja! Sledil je ogled Planinske kraške jame. Naš Jože se je dogovoril za vodenje po jami s prijateljem jamarjem, domačinom, ki ta planinški biser dobro pozna. Vhod v jamo je v bližini Ravbarjevega stolpa. Za večino izletnikov je bil ta podzemni svet do tega dne popolna neznanka. Jama resda ne slovi po kapnikih, kot na primer Postojnska ali Škocjanske jame, tudi vlakec ne vozi v njej, je pa vseeno nekaj izjemnega. V njenih globinah tečeta namreč dve reki, ki se združita globoko pod zemljo, v kraških globočinah, in nato voda priteče na plan kot Unica. Ko stopaš po podzemnih hodnikih in pod teboj bučijo valovi vode, ki si že tisočletja utira pot po kraškem podzemlju, spoznavaš, kakšno moč ima narava in kakšne čudeže skriva slovenski Kras. Jamarji so raziskali že dobršen del podzemnih strug in poti, tisti najdrznejši jo raziskujejo tudi v čolnih, nam pa je pustila najmočnejši vtis neznanska moč in divja lepota vode, ki kipi in se peni v nedrjih kraških jam.

Po ogledu jame smo se odpeljali še globlje na Kras, proti Poni-kvam. Ustavili smo se na kmetiji Ukmar, kjer so nas pričakali prav po kraško: z odličnim likerjem iz terana, domačim jabolčnim sokom, teranom in frtajlo. Nismo se mogli odločiti, ali je slastnejša tista s kraško panceto ali ona druga s šparglji. S krožnikov sta v hipu izginili obe! In to večkrat!

Ko smo se okrepčali, so nas gostitelji povabili na potep po kraškem svetu. Hodili smo med vinogradi, nato po gozdu in travnikih, po poteh in po brezpotjih. Vmes smo delali postanke, gospodar pa je vsakič poskrbel, da nismo trpeli žeje. Pohod je bil kar zahteven. Za tiste, ki so se odločili skrajšati hojo, je prijazen gostitelj organi-

ziral prevoz do Ponikev. Ostali smo vztrajali še naprej, le postan- kov je bilo vedno več in vsakič so bili malo daljši. Po dobrih štirih urah hoje in kar precejšnjem številu prehojenih kilometrov smo se končno spet znašli na začetku poti, pri Ukmarjevih.

Pričakala nas je prava kraška jota, taka, v katero je stopil prašič, za poobede pa še jabolčni zavitek ter kava. Seveda ni manjkalo terana in soka. In še nečesa ni manjkalo: dobre volje in petja. Gospodar Ivan nam je stregel, se vmes šalil in tudi zapel. Če ga ne bi videli hoditi z nami, ne bi verjeli, da je za njim kar nekaj kilometrov hoje čez drn in strn!

Praden smo se poslovili, je marsikdo kupil in spravil v nahrbtnik še kakšno kraško dobroto, da bodo slastni spomini ostali še malo

dlje. Za popotnico na avtobusu pa je poskrbel gospodar kar sam. Stklenica teranovega likerja je romala med potniki in kar hitro je bila prazna.

Pot domov je minila v smehu in klepetu. Vrstile so se šale, tudi zapeli smo, predvsem pa izmenjavali vtise s poti.

Ko smo se vrnili v Trzin, je bila že pozna ura, pa vendar nikomur ni bilo žal, da se je udeležil izleta. Obiskali smo košček Slovenije, kamor vsak sam najbrž ne bi šel. Po poti nas je gredo sonce, puste misli je odpihnila kraška burja, soboto smo preživel v veselju in prijatni družbi. Takšnega druženja si še želimo!

Marjeta Hribar Tekavec

Stranka DeSUS – za večjo aktivnost

Stranka DeSUS v Trzinu deluje že tretje leto, na nivoju države pa že več kot 20 let.

V vodstvu stranke se zlasti v zadnjem obdobju pojavljajo števil- na nesoglasja predvsem zaradi različnih pogledov in stališč glede izvajanja programa stranke ter ministrske funkcije predsednika stranke Karla Erjavca. Na nedavnem kongresu stranke je ponovno dobil mandat za njeno vodenje, vendar se številni člani s tem ne strinjajo. Veliko žolčnih razprav je povzročila tudi zahteva pred- sednika po odstopu novo izvoljene predsednice sveta stranke go- spe Vesel - Valentinčič. Zaradi pritiska na svet stranke in pogojene zamrznitve predsedniške funkcije stranke je bila razrešitev pred- sednice sveta neizogibna.

Vsa ta dogajanja v stranki vsekakor vzbujajo dvom v njeno po- slanstvo, česar se zaveda tudi naš občinski odbor stranke DeSUS. Vendar pa smo prepričani, da je prisotnost stranke DeSUS v vla- dni koaliciji nujna, saj o usodi upokojujencev odločata vlada in par- lament. Zaradi tega ne smemo dovoliti, da bi bila stranka DeSUS na naslednjih volitvah poražena.

Stranka DeSUS je v prejšnji vladi sodelovala pri sprejemanju po-

kojninske reforme, borila se je tudi za enakopravno porazdelitev bremen med lastniki kapitala, za delavce v javnem in zasebnem sektorju ter upokojujence. V koalicijski pogodbi sedanje vlade so prav tako jasno začrtane smernice njenega socialno naravnane- ga programa. Krizni časi terjajo veliko družbenih sprememb, nepri- jetnih zlasti za socialno ogrožene skupine prebivalstva. V stranki DeSUS se vedno bolj zavedamo pomembnosti svojega položaja v okviru prizadevanj za zagotavljanje človeku dostojnega življenja. Osnovna naloga občinskega odbora DeSUS Trzin je, da deluje povezovalno in konstruktivno z vsemi organizacijami in društvi, zlasti z društvom upokojujencev, ki delajo v dobro našim krajanom in kraju. Le tako se bomo s skupnimi močmi borili proti veliko- krat nerealnim varčevalnim ukrepom vlade in "parlamenta, s tem pa zagotavljali kvalitetnejše življenje in prijetnejše sobivanje v našem kraju.

Če ste zadovoljni s programom stranke DeSUS in želite sodelova- ti pri njegovem izvajanju, ste vabljeni v njene vrste.

Občinski odbor, DeSUS Trzin

Prvo upanje, da bo občinska koalicija pričela sodelovati tudi z opozicijo

V prejšnji številki glasila Odsev je bil objavljen intervju z novim predsednikom občinskega odbora SDS v Trzinu. V njem je novi predsednik poudaril glavni cilj delovanja odbora, in sicer dvig kulture in kvaliteto bivanja vseh Trzincev. Kot svetniki opozicije ves čas na rednih sejah občinskega sveta opozarjamo na ureditev prometa v starem delu Trzina, kjer je dolgoročno gledano rešitev samo v izgradnji tako imenovane obvoznice. Na slabe razmere je opozorila tudi že civilna iniciativa tega dela Trzina.

Objavljeni intervju je v članih liste Trzin je naš dom vzbudil upanje, da ima projekt, katerega poizkušamo premakniti z mrtve točke, v prihodnje več možnosti, kajti računamo na posluh tudi s strani predstavnikov koalicije, saj sta njena člana tudi dva svetnika iz občinskega odbora SDS. Njihov novi predsednik je posebno poudaril, da bodo podpirali vse projekte, ne glede na to, kdo jih predlaga, samo da so v korist in dobrobit občanom.

Menimo, da »projekt obvoznica« ni projekt, pripravljen zgolj zaradi promocije posameznikov, političnih in civilnih skupin, temveč je to projekt, katerega dolgoročna rešitve pome- ni resnično dvig kakovosti bivanja v Trzinu. V pričakovanju sodelovanja v občinskem svetu pa to pomeni obenem tudi dvig kulture.

Lista Trzin je naš dom

Pismo bralca: Še pomnite, gospodje?

Pred drugim krogom županskih volitev je bil sklenjen do- govor o podpori in sodelovanju med našo stranko in kandi- datom za župana, Antonom Peršakom, za celoten mandat. Osnova sta bila volilna programa, ki sta se dopolnjevala ali nadgrajevala. Takšne poteze se v ubogi Sloveniji ne dogajajo pogosto, ker je to tvegano, saj se ne ve, kakšen bo volilni rezultat. Mi smo imeli ta pogum.

Drugi podpisujejo razne koalicijske hinavščine po volitvah, ko so že znani volilni rezultati, in pozabijo, kak program so imeli in kaj so pred volitvami obljubljali.

Takrat smo ponudbo dobili tudi od tako imenovane sedanje opozicije, vendar smo ocenili, da to ni prava združba, da z njimi ni perspektive. Dobro smo se odločili.

Občina uspešno deluje, naš program se uresničuje, žal po- časi, vendar razumemo finančno krizo. Kmalu bodo volitve. Kritizerji, pravniki, prihaja čas spametovanja.

Poboljšajte se, da boste tako na prihodnjih volitvah dosegli boljši rezultat.

Z razumom!

Jože Erčulj

Tudi člani Združenja borcev za vrednote NOB so zborovali

V največji meri si bomo prizadevali za ohranjanje vrednot NOB in za pridobivanje tistih novih članov, ki imajo spoštljiv odnos do vrednot NOB in cenijo dosežke, pridobljene v času narodno-osvobodilnega boja 1941 – 1945, je na letnem zboru članov Združenja borcev za vrednote NOB v četrtek, 28. marca letos, poudaril predsednik Jože Kosmač.

Po izvolitvi delovnega predsedstva in organov zbora so volili še novo vodstvo, ker je staremu potekel mandat. Ugotovljeno je bilo, da je vodstvo delalo dobro, in podeljen jim je bil še en mandat.

V svojem poročilu je novi - stari predsednik opisal delovanje v preteklem letu. Poleg tega, da je bilo potrebno realizirati vse na zboru določene naloge, je bila ena od osnovnih nalog združenja tudi stalna prisotnost njihovih predstavnikov na različnih dogodkih in sodelovanje z okoliškimi društvi.

V maju so v Trzinu organizirali že tradicionalno, 14., srečanje borcev NOB. Tudi tokrat je bila udeležba zelo dobra, prisotni pa so bili predstavniki občinskih in krajevnih okoliških organizacij. V programu, ki ga je, kot na vseh dosedanjih srečanjih, vodil Boris Kopitar, so se prepletali nastopi od najmlajših učencev osnovne šole Trzin in glasbene šole Lartko pa do pevskega zbora Žerjavčki, za popestritev, kot se na takšni prireditvi spodobi, pa je

sodelovala tudi veteranska zasedba Godbe Mengeš. K svečanosti prireditve, ki je požela mnogo pohval in simpatij udeležencev, je dodal svoj prispevek tudi slavnostni govornik ZB NOB Črnuče Rudi Vavpotič, ki je kot kurir deloval tudi v Trzinu.

Tudi v novem mandatu bo ena od glavnih nalog članov združenja udeležba in sodelovanje na vseh spominskih slovesnostih, ob dnevu spomina na mrtve bodo položili vence in prižgali sveče na grobovih in pri obeležjih, posebno pozornost pa bodo izkazali tudi starejšim, socialno šibkim ali bolnim članom ob novem letu. S pisanjem voščilnic ob rojstnih dnevih, dnevu žena in za novo leto pa razveseljuje člane tajnica Adi Mušič Lovše.

Finančno poročilo je podala blagajničarka Martina Potočki, in prav vsi člani smo s ponosom takoj poravnali članarino, kar pa tudi ni značilno za ostala društva. Glede na dokaj uspešno poslovanje je bil obljubljen izlet in že na seji tudi imenovana komisija.

Na omenjenem zboru, ali bolje rečeno druženju članov, je bilo čutiti prav posebno povezovalno energijo in pripadnost, pa čeprav je to generacija, ki je o obdobju NOB samo poslušala svoje starše in stare starše, ki so opozarjali, da se kaj takšnega naj ne bi ponovilo.

Dunja Špendal

TEDEN in pol ZDAVJA V OBČINI TRZIN (2013)

16. 5. - 25. 5.

DATUM	PRIREDITEV	IZVAJALEC	LOKACIJA	OPIS	
Četrtek, 16. 5., ob 16. uri	Otroška olimpijada	Športno društvo	ŠRP OŠ Trzin	Poligon za otroke do 6 let	
Petek, 17. 5., ob 16. uri	Cooperjev test	Športno društvo	ŠRP OŠ Trzin	Test fizične pripravljenosti (kondicije), tek na 2,4 km za moške oz 1,6 km za ženske	ŠZ
Nedelja, 19. 5., ob 9. uri	Družina na kolesu	KD Felixi	Start pred Mercatorjem	Družinski kolesarski izlet	ŠZ
Ponedeljek, 20. 5., ob 19. uri	Plesna meditacija (TEJ Ples)	KUD Franca Kotarja	Zunanji fitness	Predstavitvev TEJ Plesa	
Torek, 21. 5., ob 20. uri	Nutricionizem in biomazila	KUD Franca Kotarja	Kulturni dom	Predavanje	
Sreda, 22. 5., ob 16. uri	Pohod po gozdni učni poti	TD Kanja	Gozdna učna pot Onger	Pohod in ogled poti	
Četrtek, 23. 5., ob 19. uri	Predstavitvev smučanja na travi – kondicijska priprava	Smučarsko društvo	Dolga dolina	Predstavitvev opreme za smučanje na travi in demonstracija, predavanje	
Petek, 24. 5., ob 18. uri	Pokal za neaktivne strelce	Streliško društvo	Strelišče OŠ Trzin	Tekmovanje v streljanju z zračno puško	ŠZ
Petek, 24. 5., ob 18. uri	Vadba za sprostitev	TD Kanja	Telovadnica OŠ Trzin	Telovadba za razgibavanje in sprostitev	
Petek, 24. 5., ob 19. uri	Vaje folklore	TD Kanja	Kulturni dom	Prikaz folklornih plesov in ples	
Sobota, 25. 5., ob 9.30	Tek Petra Levca Skirca Trzin 2013	Športno društvo	CIH – ploščad med bloki	Tek po trzinskih ulicah in gozdnih poteh	ŠZ

ŠZ – Športna značka občine Trzin

Uresničena mučeniška vremenska prerokba

Teden dni po prvoaprilskem ponedeljku so tudi na trzinski »aveniji (Ljubljanski cesti) zapele metle in odnesle zimsko peščeno prevleko, ki nas je ščitila pred dolgotrajnim in trdovratnim mrazom. (Foto: T. M.)

Letošnji marec je bil vse kaj drugega kot sušec! No ja, morda na Islandiji, kjer so imeli najbolj sončnega v tem tisočletju. V Reykjaviku je bilo marca kar 163 ur sonca, v naši prestolnici pa samo 103. Še dobro, da se je v drugi polovici aprila končno le ogrelo. Sicer se bo letos sneg malo višje še dolgo talil, ljubitelje gora pa že zdaj opozarjamo na to, da bo letos poleti tam veliko obsežnih snežišč, ki bodo vztrajala večji del poletja. Kljub otoplitvi se zdi, da so pri nas nekateri še vedno z(a)mrznjeni. Ali jih je res tako zdelala dolga in snežna zima ali pa se tako rekoč v ilegalni pripravljajo na svoj veliki »come back«, če so novinci, pa bolj na »deux et machina«. V obeh primerih gre za »nadbijta«, pri slednjem za boga na škripčevju, ki so ga nekoč sredi predstave spustili na oder, da bi hipoma rešil problem oziroma težavo. V Trzinu bi seveda potrebovali koga, ki bi bil tak, a kaj ko se lahko zgodi, da bi se škripčevje, ki bi ga čez nekaj časa moralo potegniti nazaj med bogove, lahko pokvarilo. Kako huda je bila letošnja zima oziroma snežna sezona, prav tako priča dejstvo, da je tudi Trzincem odnesla gregorjevo, ni pa nam vzela luči.

Vsaj za lakoto nas letos ne bi smelo skrbeti, saj če marca grmi, lakota beži oziroma dobra letina sledi. Sicer pa nam je letošnji marec prinesel številne vremenske ocvirke, na nekatere od teh smo se v zadnjih letih že bolj ali manj odvadili. Za primerjavo pogledjmo v sosednje velemesto, kjer je bila marca lani povprečna mesečna temperatura zraka malo nad 10 stopinjami Celzija, letos pa niti en sam marčevski dan ni bil tako topel! Že res, da je bil marec 2012 drugi najtoplejši v zadnjih nekaj več kot 100 letih, a letošnji je šel s povprečjem 3,9 stopinje Celzija res (pre-) nizko. Povprečni marec v obdobju 1901–2012 je imel v Ljubljani temperaturo 5,6, v zadnjih dveh desetletjih pa že 6,8 stopinj Celzija. Minuli mesec je torej skoraj prepolovil povprečje zadnjih dvajsetih let, zato ne čudi, da je bil najhladnejši v zadnjih 17 letih! Hladnejšega smo imeli leta 1996, a predstavljajte si, kako mrzlo je moralo biti šele daljnega leta 1932, ko je bila povprečna marčevska temperatura celo (tik) pod lediščem! Potem se ne smemo čuditi, da so takrat Trzinci sekali led, ga prodajali okoliškimi premožnežem, ki so si lahko privoščili posebne lesene hladilne omare in vanje tudi kaj spravili. Čeprav imamo danes v Trzinu vsi hladilnike, je vse bolj prisotna bojazen, da bodo ostali prazni, saj je med nami vse več takih, ki ne bodo imeli česa dati noter.

Že vse letošnje leto nas narava – videti je, kot bi nam delala to v posmeh – obdarja z obilnimi padavinami (kar 18 padavinskih dni). Povprečje smo presegli kar za 1,5 - dvakrat - in bili zato precej na tesno s soncem, ki smo ga bili deležni le 80 %. Ko je to sredi aprila, zdelo se je že, da bo zima do prvomajskih praznikov, končno le

posijalo, nam je godilo kot že dolgo ne. Še bolj pa zemlji in tistim, ki delajo na njej, saj so se pričela spomladanska dela zelo pozno. Poleg hladu je bila med vzroki za to tudi moča oziroma visoka podtalnica, ponekod na severovzhodu Slovenije je odtekla šele te dni! Nekaj posebnega je bil tudi letošnji zelo hladen materinski dan, ki je bil najkasnejši ledeni dan (pomnite, opravljanje imamo z dnevi, ko živo srebro ne gre nad ledišče!) odkar imamo podatke za naše kraje. Nazadnje so tak dan v zadnji dekadi marca zabeležili pred več kot pol stoletja, natančneje 21. 3. 1962.

Če pustimo v nemar ljubljanske podatke, lahko zaključimo, da razen nekaj lepih dni v letošnjem marcu ni bilo ne duha ne sluha o pomladi, saj absolutna najvišja temperatura zraka v vsem mesecu ni presegla niti borih 14 stopinj Celzija (prevladujoči vetrovi so prihajali iz smeri sever - severovzhod). Od decembra do marca pa smo imeli več kot 70 dni s snežno odejo. Avtor pričujočih vrstic sem (skoraj sodno) zapriseženi »snegoljubeč«, vendar je enkrat vsega dovolj – in letošnjo snežno sezono sta to mraz in sneg. Vendar se kljub temu na nekaterih mestih zdi, da se bo prst vsak hip razpočila, tako močno namreč klije v njej; nekaj podobnega pa se dogaja tudi z ljudmi. Sicer pa počakajte, da presežemo dvajsetico, ko bo vse udarilo na plano in bo rjavo sivino zamenjala zelena svežina. Nič zato, če se vsak dan proti večeru postopoma stemni vse do nižin, saj je toplota vse bolj na naši strani.

Trzinčanov Miha, občinski vremenski svetnik

POSTAJA	Padavine marca 2013 (v mm oz. l/m ²)	Maksimalna višina snežne odeje marca 2013 (v cm)
Vrhnika	285	17
Škofja Loka/Trnje	241	25
Brezje pri Trziču	213	23
Moste pri Komendi	203	17
Ljubljana Bežigrad	189	20
Letališče Brnik	185	22
Trzin	178	16
Grosuplje	167	28
Radomlje	166	17
Domžale	165	15 (dvakrat – 1. in 26. 3.!)

Preglednica: Padavine in največja skupna višina snežne odeje marca 2013 na širšem območju Ljubljanske kotline (Vir: ARSO, Slovenski meteorološki forum, Vremenski forum ZEVS, trzinski Vremenko).

Spoštovani starši, dedki, babice ..., vabimo vas,

da sodelujete in nam pomagate v akciji **ŠTAFETA SEMEN.**

Namen štafete je obuditi zavedanje in skrb za ohranitev semen avtohtonih, domačih tradicionalnih slovenskih rastlinskih vrst.

Semena bomo zbirali v vrtcu **od 8. 4. 2013 do 19. 4. 2013.**

V ponedeljek, **22. 4. 2013**, bo v vrtcu stojnica, kjer si bomo **od 14.30 do 16.30** izmenjavali semena.

Vabljeni k sodelovanju!

Priložnost za delodajalce! Evropska sredstva za kadrovske štipendije

Obveščamo vas, da je Regionalna razvojna agencija Ljubljanske urbane regije (RRA LUR), v okviru projekta Enotne regijske štipendijske sheme (ERŠS), 29. 03. 2013 objavila na spletni strani www.rralur.si Javni poziv delodajalcem za vključitev v Regijsko štipendijsko shemo Ljubljanske urbane regije 2013/2014.

VKLJUČITEV V PROJEKT, KI SE IZVAJA ŽE OD LETA 2007, DELODAJALCEM OMOGOČA 50 % SOFINANCIRANJE KADROVSKEGA ŠTIPENDIRANJA IZ EVROPSKIH SREDSTEV, KAR JE DO DANES IZKORISTILO ŽE 62 DELODAJALCEV IZ LJUBLJANSKE URBANE REGIJE.

Osnovni cilj štipendijske sheme, ki se izvaja poenoteno po vsej Sloveniji z REGIONALNIMI RAZVOJNIMI AGENCIJAMI, je

spodbujanje kadrovskega štipendiranja ter povezovanje gospodarskih potreb in izobraževalne sfere. Štipendije se tako podeljujejo za konkretna delovna mesta – in sicer prioritarno za razvojne potrebe in perspektivne poklice v regiji.

Vsi zainteresirani delodajalci s sedežem ali poslovno enoto v Ljubljanski urbani regiji se prijavite na Javni poziv z dokumentacijo, ki je dostopna na spletni strani RRA LUR www.rralur.si.

V KOLIKOR BOSTE V PRIHODNJE POTREBOVALI NOVE KADRE, VAS VLJUDNO VABIMO, DA SE VKLJUČITE V REGIJSKO ŠTIPENDIJSKO SHEMA ZA LETO 2013/2014. PRIJAVITE SE TAKO, DA ODDATE VLOGO NA JAVNI POZIV. ROK ZA ODDAJO VLOG NA RRA LUR PO POŠTI ALI OSEBNO JE 28. 06. 2013.

Kako se lahko o neprijetnih stvareh pogovarjamo na varen, pozitiven način?

CAP - program za preventivo zlorabe otrok na OŠ Trzin

CAP (Child Assault Prevention) je program Mednarodnega centra za preprečevanje nasilja (New Jersey, ZDA), ki se že od leta 1998 uspešno izvaja tudi pri nas.

CAP je primarni preventivni program, s katerim želimo krepiti zaščitne dejavnike v življenju otrok ter jih usposobiti, da lahko prepoznajo nevarne situacije in se nanje ustrezno in samozavestno odzovejo.

V lanskem šolskem letu smo pričeli sistemsko uvajati program v 3. in 4. razrede naše šole.

Glavni cilj programa izhaja iz koncepta primarne preventive, katere cilj je preprečiti, da bi otroci postali žrtve nasilja, zlorabe. Da bi se dosegli ti cilji, smo pri izvajanju programa sledili dvema osnovnima usmeritvama:

- Seznaniti otroke z informacijami in znanjem samozaščitnega ravnanja, da bi se znali zaščititi v ogrožajoči situaciji nasilja oz. zlorabe:
 - o da otrok spozna svoje pravice (ima pravico biti varen, močan, svoboden);
 - o da zna prepoznati situacije, ki so zanj potencialno ogrožajoče;
 - o da osvoji osnovne samozaščitne veščine, s pomočjo katerih se bo znal zaščititi pred zlorabo;
 - o da spozna, da lahko prosi za pomoč odrasle, ki jim zaupa.
- Seznaniti z informacijami o zlorabi in nasilju nad otroki starše in zaposlene v šoli.

Program predstavlja trosmerni pristop k preventivi zlorabe otrok. Zato smo ob delavnicah za učence 3. razredov pripravili predavanje in delavnice predstavili na pedagoški konferenci najprej učiteljskemu kolektivu in potem še staršem na roditeljskem sestanku.

Učiteljskemu kolektivu smo predstavili osnovne informacije o problematiki zlorabe otrok in delavnice, ki jih izvajamo z učenci, seznanili smo jih tudi s smernicami za odziv na otrokovo razkritje zlorabe ter s službami, katerim zlorabo prijavimo.

Staršem smo poleg problematike zlorabe otrok podrobno predstavili delavnice za otroke. Poseben poudarek pa je bil na smerni-

cah za ustrezen odziv na stisko otroka. Pogovorili smo se tudi o nadaljnjih aktivnostih, s pomočjo katerih lahko starši z otrokom ponavljajo in utrjujejo preventivne strategije. Od staršev smo pridobili tudi soglasje za sodelovanje otroka v programu.

Delavnice za otroke smo izvedli v vseh 3. razredih. Trajale so 60 minut.

V prvem delu smo se pogovarjali o osnovnih človekovih pravicah in kaj se zgodi, če nam nekdo te pravice odvzame. V nadaljevanju smo preko iger, v katerih smo razdelili vloge, predstavili tri različne oblike nasilja. Začeli smo z najbolj pogostim nasiljem nad vrstniki, nadaljevali z napadom neznanca in na koncu z zlorabo s strani otroku poznanega odraslega.

Po vsakem odigranem prizoru, v katerem se je predstavila ena od situacij zlorabe, se je izvajalec z učenci pogovarjal o tem, kaj se je zgodilo v odigranem prizoru, o občutkih in katere pravice so bile kršene. Po vodenem skupinskem pogovoru je bil vsak prizor odigran še enkrat, vendar so bile v njem uporabljene pozitivne strategije samozavestnega odziva.

Po koncu delavnice v razredu so bili učenci povabljeni na pogovor z izvajalci o tem, kako jim je bila delavnica všeč, česa so se naučili, ali jih še kaj zanima, lahko pa so tudi zaupali svoje izkušnje v zvezi z nasiljem.

Ves program smo uspešno izvedli. Učenci so z zanimanjem sodelovali v razpravi, se učili strategij in ob koncu vsi prišli na pogovor k izvajalkam delavnice.

Spoznali so tri osnovne pravice otrok, in sicer da so lahko VARNI, MOČNI in SVOBODNI. Prav tako so se naučili samozavestnega odzivanja, pomena pomoči vrstnikov in tega, da o zlorabi povedo nekomu, ki mu zaupajo.

V tem šolskem letu nadaljujemo s programom v 3. razredih, v 4. razredih pa smo že imeli obnovitvene delavnice.

Vodja programa
Ksenija Rojs Viskovič

OPTIKA OPTIKA 23, POGODBENI DOBAVITELJ MEDICINSKIH PRIPOMOČKOV
Ljubljanska 12b, Trzin
Tel.: 059/ 23 009, 040/ 212 223
Delovni čas: 9-12 in 15-18 sob.: 9-12

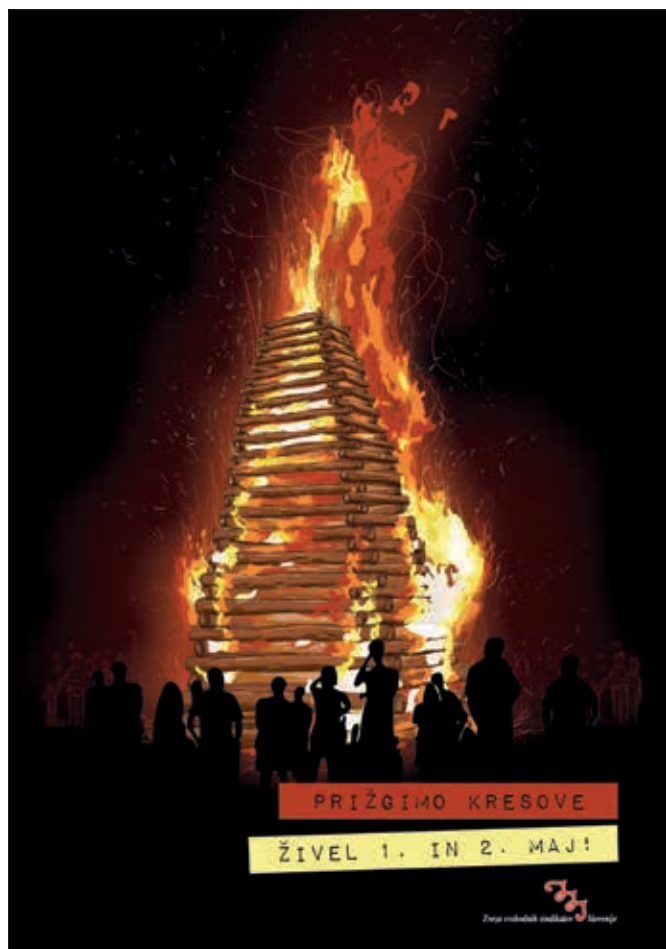
V NAŠI OPTIKI VAM PRIZNAMO POPUST ZDRAVSTVENE ZAVAROVALNICE Z NAROČILNICO (recept za očala) ALI BREZ. KONTROLA VIDA ZA OČALA ALI KONTAKTNE LEČE, VSAK DAN OD 15-18 URE, ZAŽELJENA SO PREDHODNA NAROČILA.

Vreme po EVROPI?
Vreme na HRVAŠKEM?
Vreme v SLOVENIJI?

vreme-info.si
VREMENSKI PORTAL za SLO | HR | EU

**TUKAJ JE
LAHKO VAŠ
OGLAS**

PRIŽGIMO KRESOVE
ŽIVEJ 1. IN 2. MAJ!

Zveza mladostnikov občine Trzin

SADJE ZELENJAVA
FRUTAS
**VSAK DAN SVEŽE SADJE
IN ZELENJAVA**

AKCIJA!

Pri nakupu nad 20 € dobite darilo.
Želimo vam lepe prvomajske praznike!
Na voljo že domača slovenska solata.

Frutas - sadje in zelenjava, Ljubljanska 50, 1236 Trzin
T: 01 562 07 77

GAS

GOSTIČ AVTOSERVIS

David Gostič s.p., Zaboršt 24, 1225 Lukovica

**gume,
alu platišča**

vulkanizerstvo

avtokozmetika

izpušni sistemi

041/58 58 15

www.gume-izpuhi.si

Marsanaš

Vabimo Vas
na **Otvoritev**
frizerskega salona

Prvih 7 dni brezplačna
AROMATERAPIJA
in 30% popusta.

Za Vas bomo KDAJ: 3.5.2013
v Trzinu uradno OB 9, URI
odprli vrata
našega KJE: Ljubljanska 12
frizerskega salona. 1236 Tzin

Kontakt: 051 668 595

